

КВІТЕНЬ — ТРАВЕНЬ
1975
APRIL — MAY

АЖАК

ЗВ'ЯЗКОВІ І ВПОРЯДНИКИ!

Появилось нове видання
ГПБулави під назвою

ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО

ЦІНА — \$6.00

Є це збірка праць 22-ох авторів
— пластових провідників. 471 сторінок друку, багато ілюстрацій, ціна — \$6.00. — Зокрема звертаємо вашу увагу на такі розділи:

● Гурткова система — правильне ведення частин УПУ ● Зв'язкові вишколюють гурткових ● Планування праці гуртка і куреня ● Пластові ігри — опис 160 різних ігор ● Мандрівництво — практичні поради ● Табірництво — практичні поради

“ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО” можна набути

● в Канаді: у Пластовій кооперативі “ПЛАИ”

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,
Toronto 3, Ont., Canada.

● у США: у пластовій крамниці
“МОЛОДЕ ЖИТТЯ”

Molode Zytia, 304 E., — 9 St.,
New York, N. Y., 10003, USA.

● Замовлення з інших країн треба
спрямовувати до Адміністрації
“Юнака”:

“Yunak” — Magazine,
2445 A Bloor St. W.,
Toronto 21, Ont., Canada.

● Пониці ціни важні при закупі
у крамниці. При позамісцевих за-
мовленнях треба долучити по 75
центів за примірник на поштову
пересилку.

УВАГА! ПЕРЕДПЛАТНИКИ “ЮНАКА”, “ГОТУЙСЬ” і “ПЛАСТОВОГО ШЛЯХУ” в КАНАДІ!

У зв'язку з тим, що в Канаді
пошта переходить на систему
т. зв. “зіпів”, просимо надіслати
Пластовому Видавництву
якнайшвидше адреси з Ваши-
ми “зіпами”.

Пластові журнали, що кори-
стуються у висилці другою
класою, повинні перейти не-
гайно на нову систему, бо ко-
ли б не змогли завести цієї змі-
ни своєчасно, можемо втрати-
ти привілей другої класи. Крім
того, Адміністрація потребує
часу, щоб змінити всі адреси.

Адміністрація

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до “Юнака”, “Готуйсь” і
“Пл. Шлях” будьякі інформації та світлинки чи дописи,
дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що
до неї стосується дана інформація, курінну приналеж-
ність, місце замешкання, дату, коли дана подія заісну-
вала тощо. Світлинки просимо завжди підписати на зво-
роті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона
відноситься.

Посилаючи світлинки для поміщення, вибирайте
чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити “добре діло” і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків
та юначок, особливо з європейських та південно-
американських країн. Вони бажали б дістати
та читати «Юнака», але самі не можуть собі
його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТІВКА в Торонті

на корисних умовах

● дає ПОЗИКИ
та

● приймає ОЩАДНОСТІ.

● Пластова Кредитівка міститься
у Пластовому Домі в Торонті.

● Урядові години:

вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластунки і Пластунки в Торонті!

СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!

Річна передплата: США і Канада — \$9.00; Австралія — 5.50 австр. дол; Австрія — 100 шілінгів; Аргентина — 10.00 пезів (нових); Бельгія — 150.00 бел. франків Велика Британія — 2.00 фунти; Італія — 2,000 лірів; Німеччина — 12.50 нім. марок; Франція — 15 франц. франків.

Ціна одного числа: у США і Канаді — 90 центів.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2445 A Bloor St. West, Toronto 21, Ont. Canada

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ontario, — M6S 1P7 — Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y., 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 ● Printed by Kiev Printers Ltd, 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont

ЮНАК

КВІТЕНЬ-ТРАВЕНЬ 1975 Ч. 4-5 (140-141)

РІК XIII

Інтернаціональне стандартно-серійне число, 0044-1384

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видас Головна Пластова Булава.

Редагус колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Уляна Близнак,

пл. сен. Тоня Горохович.

гетм. вірл. Ксеня Одежинська

ст. пл. Юрій Павлічко,

пл. сен. Олександра Юзенів

ЗМІСТ

2	Христос Воскрес! День Воскресення	У. Кравченко
3	Великдень	Л. Храплива
	Писанки	М. Г.
	Побожно звеличали...	Н. Лівницька-Холодна
4	Де шукати опорів духа, щоб жити по-пластовому? Подруга Гребля	
5	Страсний Четвер	Н. Чапленко
6	Українська матір, її свято і інтернаціональний рік жінки	**
	Мій матусі	Леся Клименко
7	Школа оселі Шевченко-Вайда у Канаді	Т. Г.
9	Море	О. Вишня
11-12	Пісні "Чорноморців"	М. Бачинський
13	Сем мав щастя	Л. Ю.
14	Баль у Віденській опері	Р. Мельничук
15	Фоторепортер питає, Моя собачка	**
16	До нас пишуть	О. В. Зінько й ін.
19	Листи	Учні Святомиколаївської Школи, Торонто
20	Міжкрайовий Листовний Клуб (звернення)	Б. Сірський
21	Повідомлення про пластові табори	**
22	З практичного пластування	**
25	Хроніка	
29	Цьвір	Б. Коваль
30	Спорт	З. Стахів
31	Список дарункових передплат і посмертних оголошень	
32	Список дарункових передплат	

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

● На обкладинці: Залізні двері в Українській Католицькій Церкві Покрови Матері Божої, Торонто, графіка Е. Греня, літо-друк Зенона Елисева.

● Ілюстратори цього числа: пл. сен. Дарія Даревич, пл. сен. Володимир Пилишенко-Гарпун, Марія Шкурка.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ДЕНЬ ВОСКРЕСЕННЯ

До найсвятіших рук,
Ісусе Христе,
Принос складаєм густий
Із наших рук.
Поглянь —
Україна ген по Кубань
Уся в хрестах, —
В хрестах...
При брязкоті заліз, кайдан...
Ми молимо Тебе,
Ми плаземо без сліз,
Щоб правда нам воскресла,
Щоб волю нам принесла!
Ти перебув хресну дорогу,
Над смертю здобув Ти перемогу,

Мерців з могил збудив,
Тому нас вірою в життя скріпив.
Хоз шлях в хрестах,
Прокинуться мерці із домовини,
Прокинуться і Мати-Страдниця
Із піснею побіди на устах!
Щезають з овиду злі хмари,
Світає ранок золотий,
Убрали небеса блакитні шати,
Розлилися весняні аромати,
Розвіяв тіні блиск зоріння,
Спливає повільно світлових іскор,
Життя підносить свій прапор:
День воскресення України!

Уляна Кравченко

НАЧАЛЬНОМУ ПЛАСТУНОВІ — ПЛ. СЕН ЮРІСВІ СТАРОСОЛЬСЬКОМУ,
ГОЛОВНІЙ ПЛАСТОВІЙ РАДІ, ГОЛОВНІЙ ПЛАСТОВІЙ БУЛАВІ,
КРАЙОВИМ ПЛАСТОВИМ РАДАМ І КРАЙОВИМ СТАРШИНАМ,
СТАНІЧНИМ ПРОВОДАМ, ПРОВОДАМ ПЛАСТПРИЯТУ
ТА УСІМ ПЛАСТУНКАМ І ПЛАСТУНАМ У СВІТІ,
а зокрема Пластовому Юнацтву, Співробітникам і Передплатникам
«Юнака»

З РАДІСНИМ ПРИВІТОМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПОБАЖАННЯ

**ГЛИБОКОЇ ВІРИ В ПЕРЕМОГУ ДОБРА І СВІТЛА,
ВИТРИВАЛОСТІ У СЛУЖБІ БОГОВІ Й БАТЬКІВЩИНІ**

найсердезніше бажає
Редакція і Адміністрація «Юнака»

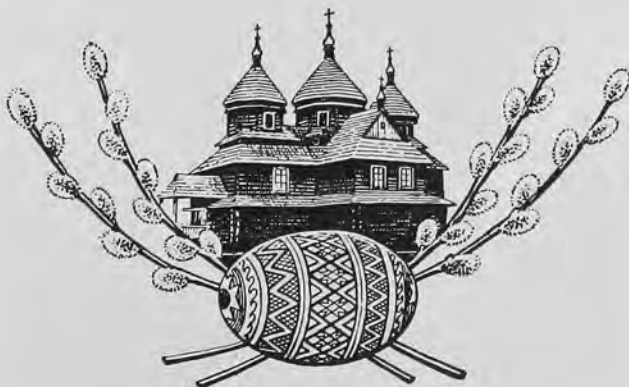
Леся Храплива

ВЕЛИКДЕНЬ

Прийшов Христос у лагері на Свято.
Немов при Гробі — варта заніміла.
Прийшов ділити муженицьке тіло,
Мов паску — хліб невольницький ламати.

Прийшов Живий — три писанки в долоні,
Жевріли сонце й місяць в узголов'ї.
З пробитих рук краплинами любови
Косьмацькі зізки розцвіли зервоні.

Прийшов своїх апостолів шукати,
Щоб їм натруджені обмити ноги
З далекої в Мордовію дороги.
Прийшов крізь дроти —
і настало Свято.

ПИСАНКИ

На сорок клинців ласкавого тепла
ділиться сонце весняне.
Безконечником в'ється
подих лагідного вітру.
«Ружі» і зорі
загепилися за дерева.
Олені принесли
трави зелені.
Білі коні їржать
барвінкову гагілку.
Грабельки скородять
грядки небесні.
Рушникками стелиться
крута доріжка.
По саду ходить
вербове колесо паски.
Рясно розцвітає
писанками квітець.
Дзвоном великоднім
дзвонить Вокресіння.

М. Г. «Новий Шлях»

Наталія Лівицька-Холодна

Побожно звелизали день суботній,
А вдосвіта зібрались і пішли,
І пахоці і миро понесли
На місце страти, де був гріб Господній.

Укривши лиця в сутінки скорботні,
Одним лиш заклопотані були:
Хто б камінь їм важений відвалив,
Щоб тіло намастити ще сьогодні.

Прийшли і вгледіли: Його нема,
В пезері пуста і вступилась тьма,
Бо янгол білий в головах вартує.

— Не бійтеся! — він радісно сказав. —
Господь шле через мене вість благую,
Що Син Його сю ніз із мертвих встав.

ДЕ ШУКАТИ "ОПОРИВ ДУХА", ЩОБ ЖИТИ ПО-ПЛАСТОВОМУ?

"...неспокійна людина хапається клаптика теплої землі і високого неба, щоб відчутти точку опору, щоб знайти саму себе і спробувати щось у собі досягнути".

(Євген Сверстюк: Собор у риштованні)

Дорогі Подруги і Друзі!

Коли в грудні минулого року в нашій "гутірці" був заклик SOS, то про Вас і пластовий загал ми думали як про "клаптик теплої землі і високого неба", сподіваючись знайти точку опору для себе, щоб могли вірити у силу пластового братерства, щоб переконатись, що Ви потребуєте "Юнака". Тепер маємо нагоду з радістю переконуватися, що від Вас і пластового загалу приходить швидка і жива реакція на наше "SOS", зокрема коли мова про пресфонд і передплати. Віримо, що й інші форми співпраці покращають.

А крім того, приходить "опора для духа" не тільки від пластуна. Є серед нас шляхетні ідеалісти, приятелі Пласту, які доцінюють вагу пластової преси і дають нам докази на це. "Юнак" глибоко зобов'язаний д-рові Павлові Омельському з Клівленду, інж. Ярославові Цюкові і ст. пл. Олегові (синові) з Філадельфії за значні допомоги.*)

Думаю, що Ви зауважили як часто я у наших "гутірках" заохочую Вас щось прочитати, пригадати над прочитаним. Мені хотілося б спонукати Вас бути з "Юнаком" у діалозі, тобто реагувати на його зміст. Уявляєте собі наскільки успішніше можна було б добирати зміст нашого журналу, якщо б редакція знала Ваші побажання, Ваші уподобання, мала відгук на окремі статті. Мені зокрема хотілося б знати, як Вам додаються (а може вони залишаються непрочитаними?!..)

*) Д-р П. Омельський в пам'ять своєї Тітки сл. п. Льоні Герасимович, жертвував на "Юнака" \$800.00. Інж. Я. Цюк із сином — ст. пл. Олегом уже п'ятий рік вплачують по \$120.00 на дарункові передплати для дітей Рідної Школи у Відні, вшановуючи пам'ять св. п. Ольги з Марчуків Цюк — їх дружини й матері.

оці наші гутірки. Чи Ви хотіли б мати в них "роздуми" про окремі справи нашого пластового життя (як було давніше з гутірками про закон), чи краще ділитися мені поглядами на життя нашого народу. З досвіду вчительки знаю, що більшість юнацтва цікавить література. Коли ж мова про шукання "високого неба" і точок "опору для духа", то в літературі їх можна знайти найшвидше, у найбагатших формах.

Сподіваюся, що старшим із Вас відомий твір Олеся Гончара "Собор". Тут автор розкриває цілу гущу пекучих питань індивідуального життя своїх героїв і життя нашого народу. Книжку читати не легко. Але при допомозі вчителів і виховників можна і варто з нею познайомитися. У ній дуже образно автор виводить процес росту духовності Єльки — героїні твору, її боротьбу зі злом, її хід угору серед часто непосильних, здавалося б, труднощів життя. У її житті багато перешкод. Вона втікає від насилля голови колгоспу, не має засобів до життя, а ще гірше — паспорт. Єльки без нього не приймуть ані до школи, ані на працю. Дівчина навіть заломлюється. Дорого платить за це. Рятують її із заломаня зустріч із красою золотих зірок на куполі внутрі собору, символіка білого голуба з розкритими крилами.

Краса на куполі утвердила її в переконанні, що цінності життя не в одруженні з бригадиром чи головою району, але в тому, щоб залишитися чистою морально, охочою вчитися, пізнавати історію свого народу, шукати в його минулому духовних цінностей. А стрівши Миколу, репрезентанта вартісного молодого покоління, Єлька ще більше оцінила вагу шляхетності.

Тож у цьому творі матиме багатющий матеріал для дискусій, для роздумів, для "злету Вашого духа вгору".

Відізьвіться на моє прохання до Вас, Подруги і Друзі! Чекаю!

Подруга Гребля

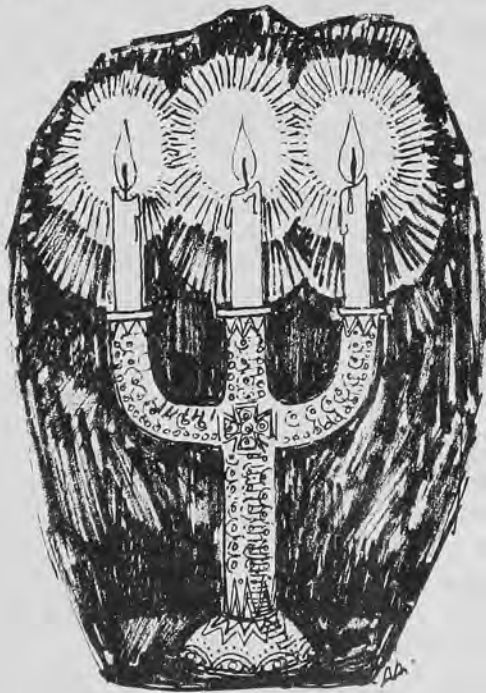
Страсний Четвер

(З наших старих звичаїв)

Останній тиждень Великого Посту зветься білим, жильним, чистим, вербним або шутковим.

Спеціальне значення має Страсний Четвер, де передхристиянські вірування знайшли гармонійне сполучення з християнськими. Четвер — це вже був початок свят. Всю тяжку роботу, зв'язану з ґрунтовними порядками в хаті, на подвір'ї й полі, пророблено в перших трьох днях тижня. Тепер уже всі дії були зв'язані з певним церемоніялом, мусіли виконувати в означеному часі, не були вони вільні від забобонів.

Матері до схід сонця купали дітей — це лік проти хвороб, а дівчатам така купіль у річці допомагає на вроду. Добре в цей день купити насіння і розсадку. На Кубані мили вівці й чистили поросят. В четвер кололи кабана, щоб сало було чисте. Також кололи порося. Це відгук стародавньої живої жертви, що її замінили печеним поросям, що його разом з паскою, з хріном у зубах треба посвятити на Великдень. У теперішніх часах заступає нам де шинка, ковбаса та інші м'ясні вироби.

Господарі, що мали власну пасіку, сукали свічки з воску. З них приготувляли трійцю. Їх засвічували на Страсті, до Плащаниці і на Утрени. Мали вони магічну силу, і їх старанно переховували.

У четвер закінчують писати писанки і варять яйця на крашанки. Вода з них — лік на очі. Цього дня, як подає С. Килимник, починають пекти паски. Було їх 3 роди: жовті пекли в четвер "для сонця", білі в п'ятницю "для покійників", а чорні в суботу "для людей".

Печення пасок — це був ритуал. Господиня розпалювала піч сухими дровами, що їх через цілий піст по одному полінові кидали на горище. До розпалу додавали святої верби. В хаті мусіла бути цілковита тиша, і ніхто чужий не смів увійти. Садження пасок відбувалося з примовками, ворожінням і молитвами. Разом з пасками запікали сіль до Великоднього столу, що хоронила від "нечистої сили". Аж по тій роботі, що відбувалася при строгому пості, ціла родина йшла до церкви на "Страсті", вислухати 12 Євангелій про муки Христові, переплітані сумним передзвінням, у Галичині наперемін з калатанням. Додому верталися з засвіченими свічками і трійцями, якими треба було підкурити все господарство і викопити хрести на порозі.

Пізно вніч ціла родина в жалобі засідала до спільної вечері, що складалася з пісних страв, подібних до різдвяних. На цю вечерю приходили й покійники, що святкували цього дня свій "Мертвецький Великдень".

Подала **Наталія Чапленко**
За журналом "Наш світ"

УКРАЇНЬСЬКА МАТЕР, ЇЇ СВЯТО І ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ РІК ЖІНКИ

Коли цілий світ відмічує рік жінки, а пластове юнацтво вшановуватиме у травні своїх матерів виявами любови й вдячності, багато українських матерів, а між ними нам добре відомі Ірина Стасів-Калинець, Надя Світлична, перебувають, як і їх чоловіки, у концтаборах в умовах, що наскрізь суперечні ідеї Інтернаціонального Року Жінки. Вони страждають не тільки від того, що безправно караються, але й ще тому, що вони спричинили багато горя своїм батькам, що їхні діти виростають без благодійностей великого материнського серця.

О. Кульчицька. Мати. Фрагмент.

А скільки українських матерів мучаться у турботах про своїх синів, які караються у тюрмах, концтаборах, на засланні? Скільки жінок, таких, як Раїса Мороз, Оксана Осадча, Тетяна Житнікова, Олена Чорновіл, Ліля Андрієвська (дружина Євгена Сверстюка), Ліля Шухевич, дружини Євгена Пронюка і Василя Лісового й численних інших арештованих борикаються із трудами життя свого, своїх малих дітей? Звідки вони беруть силу для боротьби з усіма лихами свого щоденного життя — нам трудно навіть уявити. Ми знаємо, що їм світять прикладами героїчні постаті жінок з нашого минулого, що вони відновлюють свої сили у власних сльозах, у своїй пісні, у шляхетності свого серця...

Хай же наші травневі святкування Дня Матері будуть не тільки затишним родинним святом, але й спонукують пригадати над глибиною інтерпретації материнства української жінки, що її маємо у народніх піснях,

в літературі. Наші поети — каже Євген Сверстюк — не оспівують її вроди, але важко сповідаються перед нею. Ось до чого признається своїй матері молода поетка з України, ставши сама матір'ю.

МОЇН МАТУСИ

*Принесу в подарунок мрію,
Що перлинами виграє.
Тільки зараз я розумію
Материнське серце твоє.*

*Прислухаюся і узгуса
Усьому, що порадиш ти.
Мила, рідна моя матусю,
Як до мудрости важко йти.*

*Скільки бур, і вагань, і злетів
На дорозі нелегкій тій...
Не зустрінеш всього в поетів,
Не побачиш у барвах мрій.*

*Тільки ти, єдина, розкажеш,
Як уміють лиш матері.
І заснути пізніше ляжеш,
І піднімешся до зорі.*

*Скільки світла у слові «мати»!
...гулю донька мене гука,
Поспішаю її обняти.
І тривожно тремтить рука.*

*Незабутими диво-снами
Знов дитинство моє встає...
Лиш тепер зрозуміла, мамо,
Я велике серце твоє.*

1964

Закликайте Ваших друзів і приятелів
передплачувати і читати «Юнака»!

Школа оселі Шевченко-Вайта у Канаді

Незабутніми для юнацтва Канади будуть ті дні таборування, коли в 1970 році з нагоди святкування 100-річчя Манітоби відбувалися мандрівні табори по перших оселях українців у Канаді.

Незабутніми вони будуть тому, що завдяки цим таборам юнацтво мало змогу відвідати ці оселі, зустрітися із ще живими піонерами та їх нащадками, послухати їх розповідей, побувати разом з ними при ватрах і на концертах, користати з їхньої сердечности й гостинности у народніх домах, багато довідатись про їхнє теперішнє і минуле. Скільки багатства і сили духа виявили наші піонери у цьому минулому?!

Русь, Шевченко, Сеньків, Згода, Сірко... Україна в Канаді

Тяжко нам тепер уявити собі, яким трудним було життя перших поселенців. Болісне прощання із рідними, невідоме майбутнє, тяжка праця, недостатки (не було харчів, уряд позичав гроші, вліті їх треба було сплатити!), недуги й багато випадків смерті серед дітей лягали гірким тягарем на душі.

Прибувши до Канади в серпні 1896 року, перші поселенці з Галичини й Буковини дістали 160-акрові приділи землі (за ціну 10 дол.) в околиці Стюартбурну, Манітоба. Були це ліси без доріг, навіть без стежок. Де-не-де видніли руїни хат вояків-колоністів, які 25 років тому залишили їх, не змігши подолати трудів піонерського життя.

— Ось ваша ферма! Рубайте ліс, корчуйте пеньки, вирівнюйте поля, сійте на них і розгосподаруйтеся! — такі були заохочування представників уряду, що приділяли "гомстеди".

А зима була за плечима. Треба було найперше забезпечитись "дахом над головою". Вирубували малі клаптики лісу, копали прямокутні доли, накривали їх галуззям і дерниною-землею. За ліжка й лави служили краї землянки, грівали землянку залізні печі, вечорами світили каганцями. Піонерське життя вимагало не тільки фізичного гарту, але й великої сили духа. Посли опозиції у парламенті й дехто з населення були ворожо наставлені до українських поселенців. Не раз доводилося їм зносити образу, зневагу. Відповідали на це збільшеним завзяттям і вірою, що "неправда має короткі ноги".

Приїзд піонерів до Канади (Публічні архіви Канади)

На весну довкола хаток-колиб було, немов у вуликах. Рубали й корчували ліси, сяли збіжжя, садили городовину, заходилися будувати справжні хати. За рік-два вся околиця Стюартбурну засіялася українськими колоніями. Життя в них, назви їх такі, як Русь, Шевченко, Сірко, надавали цим оселям чисто український характер.

Хата українських піонерів у преріях Канади
(Публічні архіви Канади)

Туга за Україною, за рідним довкіллям заставляла піонерів чимшвидше будувати церкви, школи, поштові станиці, щоб листування з рідними було полегшене (за листом треба було ходити кільканадцять, а то й кілька десятків миль), організувати культурно-освітнє життя. Активність поселенців дійшла в 1907 році до того, що вони перебрали муніципальне самоврядування в Стюартбурні. У тому році місцеві самоуправи осель виплатили багато грошей на утримання своїх шкіл. Почалися Богослуження, спочатку в колибах, згодом по церквах.

Перед у громадській праці вели вчителі — діти піонерів. Вони найкраще розуміли й відчували потреби поселенців.

Коверта, що її вислав Юрій Мачула, учитель Школи ім. Шевченка, тепер Вайта, Ман., до Івана Коцана, учителя в Етельберті, Ман., голови "Організації Українського Вчителства" в Канаді. На коверті поштова печатка з назвою поштової станції "Шевченко" з датою 7 серпня 1908 року, т. є три місяці перед зміною назви "Шевченко" на "Вайта". (З архіву д-ра М. Марунчака. — Коверту зреставрував Зенон Елій, викладач Технологічного Інституту в Рачестері, США)

"Ми з Вайти! Ми — "Шевченко"! Пам'ятай!..

Оселя Шевченко постала в 1897/8 роках. Свою назву вона перебрала від поштової станції. Тут у 1906 році збудували першу церкву, а також і школу, яку назвали іменем Шевченка. З'явилася також і читальня. Закіпіло громадське життя. Очолював його вчитель Осип Кулачковський. З побудовою залізниці Емерсон-Спрейг, яка переходила через оселю Шевченко, перенеслося сюди і самоврядування із Стюартбурну. Але прийшлося погодитися із зміною назви оселі на Вайта (латинське "віта", тобто життя), бо залізнични-

ки нарікали, що не можуть вимовити назви "Шевченко". Проте назву школи оборонили. Вони й сьогодні її зберігають.

Спочатку у школі була тільки одна класа. Ходили до неї діти і старша молодь. Ніхто з них не знав англійської мови. У 1919 році збудовано нове більше приміщення для школи. У році 1922/23 була вже IX класа, згодом дальші, і в 1928-29-30 рр. школа мала 165 учнів. У 1943 році шкільний будинок згорів. Відразу побудовано новий, бо у школі було 7 відділів.

Середню школу ім. Шевченка 1953 року переорганізовано на Коліджіт ім. Шевченка. У році 1955-му над Вайтою пройшов буревій-торнадо, який за дві хвилини розніс багато будівель, а між ними й школу. Довго відбудовували мешканці свою оселю, але найперше взяли до школи. Теперішній будинок школи є одним із кращих в околиці.

Учні й випускники дуже активно допомагали в відбудові; вони мають великий сантимент до своєї школи. Багато з них стали учителями і медсестрами. Вони горді з того, що їх батьки, діди, а то й прадіди в дуже тяжких піонерських обставинах будували оселю Шевченко і зокрема школу, що зуміли гідно оборонити її патрона Тараса Шевченка. Зрозуміло, чому у своїх шкільних перегуках залюбки голосять:

"Ми, славний Шевченків рід!.. Ми з Вайти! Тож пам'ятай!..

Ми є! Ми "Шевченко"! "Шевченко!..."

(Продовження буде)

За матеріалами С. Гелі і Анни Фігус переповіла Т. Г.

РИСУЄМО СЕРЦЯ:

Рисували пл. розв. Марта і Міра Левицькі, Ньюарк, Н. Дж.

Серце Вайльдвуду*) Серце дентиста Модерне серце

*) Вайльдвуд — це широко відома купелева місцевість над Атлантичним океаном в Нью-Джерсі, де в літі збирається дуже багато українців із США і Канади, між ними і пластуни.

Розв'язки загадок із числа 3/75.

Магічний квадрат

2	9	4	15
3	8	11	
9	1	3	13
8	4	12	
8	6	2	16
19	11	16	12

Що тут написано?

"Не відкладай на завтра те, що можна зробити сьогодні".

МОРЕ

(Дещо з природознавства)

ОСТАП ВИШНЯ — це псевдонім Павла Губенка.

Вишня — широко відомий український гуморист. Народився на Полтавщині (1889 р.), видав цілий ряд збірок гумористичних коротких оповідань. З них найбільш відомі: "Усмішки", "Кому веселе, а кому сумне", "Лицем до села". У 1934 році був засланий на Сибір, де перебував довгий час. Після звільнення (під час другої світової війни) писав уже до кінця життя тільки так, як цього бажала большевицька влада. Помер в 1956 році.

Ну, море!

В данім разі — Чорне море, тобто таке море, що чорне.

Не Біле, а Чорне море...

Це, значить, отакезна ніби яма, велика-велика, — вщерть налита солоною водою...

Вінця в тій ямі звуться: береги... Дно — так і буде дно... Вода — так само вода...

Оце є море...

Море оте слугить саме для того, щоб у ньому купатися й дивитися на нього...

Коли на море дивитися, то це буде: вид на море...

Коли в ньому купатися, то це так і буде: купатися в морі...

По морю ще кораблі плавають, пароплави, броненосці різні, але то далеко від берега, рукою трудно їх дістати...

Я писатиму тільки про те море і про те, що є в морі, що можна сказати би, — полапати, пам'ятаючи мудре наше прислів'я:

"Не повірю, доки не полапаю!"...

Коли ви дивитесь на море, перш за все спадає вам на очі вода... Прийшовши до моря, мацайте його рукою: воно мокре... Рuku в рота — солоне, і капає... Значить, вода...

Помацати берег — твердий...

Значить, так: море... Ви не помилились...

Пересвідчившись, що ви на морі, можете розглядати його далі...

Море буває трьох сортів: тихе море, хвильове море й буряне море.

Тихе море — це таке море, коли вода в ньому тиха... Воно собі поволі ніби гойдається, потихеньку, ліниво хлюпає на берег і мружить спину під гарячим соняшним промінням.

Хвильове море — це пастух... Воно гонить велику отару баранів до берега, кричить на них, підганяє, гнівається, випереджує тих баранів і викидає їх на берег з плюском, з гамо-

ром, з серцем... Барани ті, вискакуючи на берег, котяться по гальці, сунуть її своїм руном білим, гергочуть, скрегочуть і, розбивши своє руно біле об гальку круглясту, сунуться назад у море й тонуть... А море, гніваючись, що жадного барана не може на берег цілим вигнати, ще завзятіше, ще упертіше гонить їх.

І так цілий день, а то й два і три дні, аж доки, махнувши рукою:

— Дурна, мовляв, робота!

Заспокоюється, перевертається на тихе море й знову тоді поволі гойдається, потихеньку хлюпає й вимиває у хвилях своїх соняшні списи...

А іноді... О, іноді воно, ганяючи білі отари отих барашків, як розлютується, як рознервується, як застриба, як зареве, як зашумить, так "пом'яни, Господи, царя Давида"!

Тоді воно показує третій свій сорт — бур'яним воно тоді робиться!

Матінко моя! Тоді оті барашки білі робляться білими слонами (море, між іншим, горілки не п'є) або просто горами, що ревуть, підстрибують, рвуться з боку в бік, б'ють об берег скажено, підіймаючи берегову гальку із лютим рокотом, вискакують далеко на берег та розлітаються хмарию божевільних бризків...

Тоді всім, хто його бачить, робиться страшно...

А мені ні, бо я буряного моря не бачив...

Морська вода, як я вже вище зазначив, солоніша вода, бо містить у собі так звану глянберову сіль... Через те, коли б з морської води хто-небудь додумався варити юшку, солити тої юшки не треба.

У морі живуть різні морські тварини. Особливість їхня та, що вони ніколи не хворіють на закріплення шлунку (глянберова сіль!).

Із морських тварин, що я їх бачив на власні очі, зазначу таких то: дельфін, султанка, камбала, морський кінь, морська королева, краб, риба-голка, медуза...

Дельфін — це ніби наш річний рак, тільки в сто раз більший... відрізняється він од рака тим, що рак має шийку й клешні, а дельфін ні клешнів, ні шийки не має... У рака очі ззаду, а в дельфіна спереду. У рака тіло укрито шкаралущею, а в дельфіна шкірою... Рак живе в норах і в корчах та в кущирі, а дельфін більше під поверхнею в морі, красиво перекидаючись і вилітаючи, коли грається, над водою... Рак їсть падло, а дельфін живу рибу... Рака їдять, а дельфіна не їдять... Рак так і зве-ється завжди — "рак", а дельфіна за його жва-висті і веселий характер прозивають "морською ластівкою"... Це все різниці між раком і дель-фіном... Але є одна спільна в них риса, що на-дає їм подібності одне до одного: і рак, і де-льфін плавають...

Султанка — це риба. Справжня риба. Зве-ється вона султанкою через те, що турецькі сул-тани ніколи такої паршивої риби не їли. Най-головніша її особливість та, що про неї завжди кажуть так:

— Що у вас сьогодні на обід?

— Та знову султанка! Остогидла, як смерть! Паршива риба!

Камбала. Циклон-риба, бо має одно око. Кругла риба, бо скидається на підситок. Сmach-на риба, як на вершковім маслі...

Морський кінь. Маленька, захарчована, миршава морська шкапинка, з закрученим хто-стом, без гриви, з конячою мордою. Не ірже,

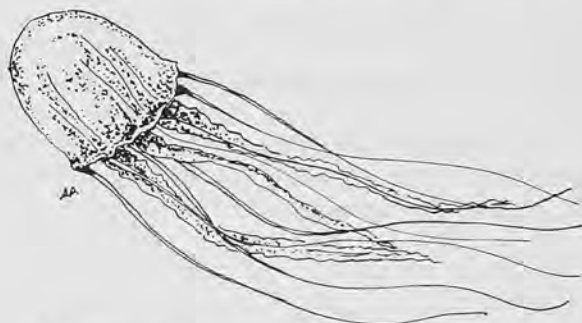
не їсть вівса... На ній риби морські одна до одної в гості їздять...

Морська королева. Довгаста, з великою го-ловою, з двома на тій голові рогами, буренька корівка. Не мукає, не доїться й не водить те-лятка...

Краб. Зовсім не схожий на нашу шкуру. Не схожий і на окуня, і на карася, і на лина. Дехто каже, що він трохи чи не брат нашому ракові, але раз я вже поєднав, із раком дель-фіна, то єднати ще з ним і краба якось незруч-но. Вийде так, що ніби в морі самі раки. Що-правда, краб має шкаралущу, має клешні, жи-ве під камінням, а все таки він не рак, а краб... То таки — рак, о то таки — краб. Різниця ве-лика... А щипається, потвора, сильно!

Риба-голка. Звичайнісінька циганська гол-ка. Така, як у нас нею лантухи латають. Служить для того, що нею султанка або камбала собі панчохи та станики зашивають, як одна до одної на весілля збираються...

Медуза. Морський холодець... Кругле, як мисочка, біле, дрижасте, слизьке, холодне й прозоре... Ну — гижки й квіт. Візьмеш у руки — тоне. Не береш у руки — не тоне...

Літають над морем рибалки (птиці) й ба-клан. Рибалки — білясті, баклан — чорнявий. Ловлять рибу...

Приблизно — оце точний науковий нарис Чорного моря на підставі власних спостере-жень...

Разом з передплатою прохаємо
вислати пожертву на ПРЕСФОНД!

МИ "ЧОРНОМОРЦІ"

Слова: пл. уч. М. Бачинський

Музика: пл. сен. Б. Ганушевський, ЧМ

Весело, ходою

Ми "Чорноморці", ве-се-лі хлопці, мандруєм крізь ши-ро-кий світ в портах буваєм, пі-сні спі-ва-єм,

вам по-си-ла-єм свій привіт. Мо-ре гра-є, пли-ве-мо в да-лекий світ, впе-ред, це на-ш на-каз.

А-гой всі враз! Мо-ре гра-є, пли-ве-мо в не-зна-ний край, дів-ча, про-щай не за-бу-вай! не за-бу-вай!

1. Ми "Чорноморці", веселі хлопці, мандруєм крізь широкий світ, в портах буваєм, пісні співаєм, вам посилаєм привіт.

Приспів: Море грає, пливемо в далекий світ, вперед, це наш наказ.

А-гой, всі враз! Море — грає, пливемо в незнаний край, дівча прощай, не забувай! Не забувай!

2. Ми хочем вміти, як у світі жити, пізнати труди і страхи, Сталити волю, кувати долю, ми чорноморські пластуні.

Приспів: Море грає, пливемо в далекий світ...

Примітка: Ця пісня складена під час юнацького табору "Хортиця" "Чорноморського коша" у Зальцбурзі (Австрія) 1947 р.

Р Е И С

Хай буде так. Доба тривожна
Нас кидає в гужі світи.
Але вертає дума кожна...
Забутого згадать не можна,
Потраженого не знайти...

А хвиля бризкає сердито —
Велизна мить, велизна мить!
Багато нами пережито,
(Кого нема, кого забито),
Ще більше треба пережити.

Та я з тобою, я з тобою
Шукаю тогки опертя —
О, будь же, будь завжди такою
Супутницею дорогою
Мого бурхливого життя.

І хож непевна путь — дорога
В краї незнані — десь — кудись,
Але у Господа святого
Ти не благай собі нізого:
За Україну помолись.

Олекса Веретененко

НА КОРАБЛЯХ

Ніг. Безумні метелики.
Лямпа і сніжний папір.
Курява срібна стелиться
Від міріадів зір.

Місто дше напружено
Навіть у сонній млі.
Чуєш ти поклик, друже:
— На кораблі!

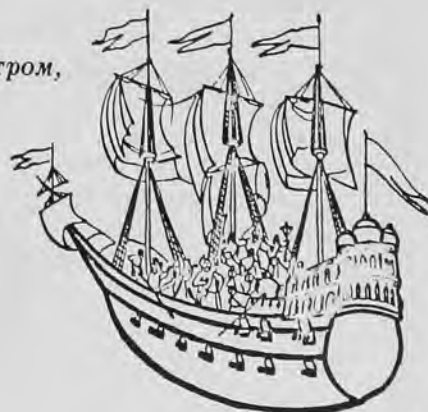
Клекозе піна за стерном, —
Гей! не дрімай, матросе!
Хай кров бурхає, як Гольфштром,
Як море стоголосе.

Там берег, мати і жона...
Забудь про них, матросе!
Пускай співзугий лот до дна,
Минай мілини й коси.

Далека небезпечна путь, —
Гей, не зважай, матросе!
Таж хвилі приязно гудуть,
Міцні, надійні триси.

Багато нас, і всі — один...
Люби ж, як рідні роси,
Весь світ — од півногі крижин
До тропіків, матросе!

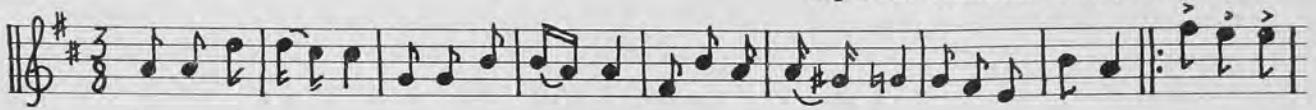
Максим Рильський

ВІЗЬМУ Я НЕЦКИ

Мірно швидко

Слова: учасників різних пл. таборів
Музика: італійця Г. Брага

Візьму я не-цки і ко-ро-ме-сло, це бу-де чо-вен, то бу-де ве-сло, мо-ре як

ка-зка, хви-лі як мрі-я, пли-ву й спі-ваю-ю, Санта Лю-чі-я. Санта Лю-чі-я.

1. Візьму я нецки і коромесло, це буде човен, то буде весло. Море, як казка, хвилі, як мрія, пливу й співаю Санта Лучіє, Санта Лючіє!
2. А ж втім розбився човен на морі, я опинився в морськiм таборі. Кухня, як казка, кухар, як мрія, лежу й співаю Санта Лучіє!
3. Люблю я дуже всі морські вправи, пливу по водах човном діравим. Сонце, як казка, плесо, як мрія, гребу й співаю Санта Лучіє!
4. Та ось скінчився табір над морем, знову

- бідую в IPO таборі. Барак, як казка, плюскви, як мрія, рятуй з нещастя Санта Лючіє!
5. Тепер живу я в Колумба краю, на "овертаймах" дні коротаю, то спека дусить, то снігом віє, не дай пропасти Санта Лючіє!

Примітка: Перша строфка цієї пісні привезена з Галичини, 2-га, 3-тя і 4-та складені в морськiм пластові таборі над Вальхензе в Німеччині в 1946 і 1948 рр., остання — у пл. таборі в Сіба-Біч, Алберта, Канада. Слова українською мовою підкладені під мелодію італійської пісні.

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
щирий привіт і найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ

складає усім

ВШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ, РІДНІ І ПРИЯТЕЛЯМ
ЮЛІАН БАЧИНСЬКИЙ

EAST VILLAGE MEAT MARKET and DELICATESSEN, INC.

139 Second Ave. (btw. 8 & 9 Streets)

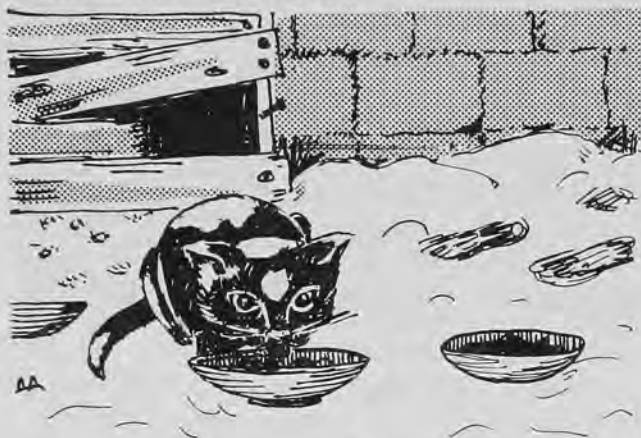
New York, N. Y. 10003

Tel.: CA 8-5590

Сем мав щастя

— Ух, який мороз, — зашептала сама до себе Тамара, відкривши вихідні двері будинку і виставивши голову надвір. Міцніше притулила до себе книжки і ступила на вулицю. В руці несла малий завиток паперу. Там трошки присмаків для бідного кота Сема, що живе недалеко під дошками на розвалинах старого будинку. А Сем вже терся до ніг пані Лювін, що на снігу розставляла йому всякі тарілочки — одна з печіночкою, друга з м'ясцем,

третя з сухою "пюріною". Тамара привіталась з нею, доложила і свій сніданок. Кіт почав їсти, переходячи від одної тарілки до другої.

— Але ж довга і гостра зима цього року, — скаржилась пані Лювін. — І як той бідний Сем витримає той холод, — дивувалась. — Правда, я йому там поклала в шпару старий светер, та всетаки...

Пані Лювін — це постать відома всім мешканцям цієї і сусідніх вулиць з того, що дуже любить тваринок і особливо піклується бездомними котами, яких у великому місті завжди багато. Але Тамара ще крім того знає, що особливо полюбила вона оцього от чорно-білого худого кота, якого і назвала Семом. Коли вона його вперше знайшла, він був такий хворий, що ледве підводився на ноги. Почала вона його підгодовувати, навіть якоюсь мастю смазувала очі, і Сем вижив. Це вже його другий рік тут.

— Я б його зараз взяла до себе, але ж у мене вже три коти. Господар не дозволить, — бідкалась пані Лювін. Тамара її за це полюбила, що вона така добряча.

Вже кілька днів пані Лювін даремне вичікує Сема. Пропав кіт, нема. Почали з Тамарою роздумувати, куди він міг піти — знаючи, що не такий він уже гарний, щоб його хтось

брав (якби ще перський чи ангора, то так, а то звичайний кіт. Вирішили, що він загинув. Пані Лювін перестала за ним заглядати, хоча, як і перше, обходжувала з кошиком і їжею всі знані їй сховки бездомних котів — один там під сходами, другий у підвалі, третій біля школи.

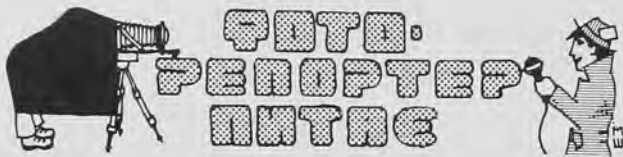
Одного разу, коли Тамара поспішала в школу, пані Лювін, усміхаючись, спитала її, щоб Тамара пробувала вгадати, де тепер може бути Сем. Та як вгадати... — Ходи зі мною, я тобі щось покажу, — поманила її тоді рукою пані Лювін, і вони перейшли на другий бік вулиці. Підійшла до нововідкритої недавно крамниці із старими книжками і, заглядаючи у вікно, помахала до Тамари, щоб і вона подивилась. Тамара приклала руку до очей і заглянула — там на старому фотелі лежав Сем. Крамниця була ще зачинена, і Сем преспокійно собі спав.

— Чи це справді він? — недовірливо спитала Тамара. Кіт був ніби пухнатіший і біла пляма на носі ніби більша.

— Так, це він. Я говорила з власником крамниці. Сем забіг одного разу до крамниці, утікаючи від пса. Тат тут і залишився.

Пані Лювін постукала в шибку. Сем розплющив очі, поливився у вікно і натягнув спину й лапки. — Ух, як смачно спалось! — ніби казав. Зіскочив з фотелю і підійшов до шибки. Покрутився трохи і поліз у коробку з черевиків, яка стояла біля вікна. Примружив очі і ліниво дивився на паню Лювін.

Л. Ю.

Як ви провели свої вакації вліті 1974 р.?

Пл. розв. Юліян Бриттан, 21 К. УПЮ-ів ім. Є. Коновальця в Нью-Йорку, 17 років:

Минулого літа я поїхав до Німеччини з моєю школою. Ми поїхали на шість тижнів і відвідали Інсбрук, Мюнхен, Відень, Зальцбург і Штуттгарт. В Інсбруці ми три тижні мешкали з німецькою родиною і ходили на лекції німецької мови до австрійського університету. Опісля ми замовили автобус і їздили по Австрії й Німеччині. У Німеччині мені найбільше впали в око чистота і порядок, а також те, що люди чемніші, ніж у Америці.

Пл. розв. Тамара Марчук і пл. розв. Ірка Івашко, 2 К. УПЮ ім. Лесі Українки в Нью-Йорку, обі 15 років:

Минулого літа ми були в таборі "Вінок вільної України". Коменданткою була ст. пл. Марта Боровик.

Тамара — Це був мій найкращий табір, може тому, що цим разом я вже була розвідувачкою і ми мали окремий підтабір. Ми мали багато прогулянок, в тому одну дводенну. Ми також перевели з рештою табору теренуву гру.

Ірка — Це був дуже гарний табір. Найліпше я любила таборові ватри і прогулянки. Ми багато співали і мали багато пригод.

Пл. розв. Андрій Юзенів, 16 р., 21 К. УПЮ-ів ім. Євгена Коновальця в Нью-Йорку:

По закінченні шкільного року я відразу поїхав на вишкіл нов. виховників на Вовчій Тропі під проводом Філька і Аруні Старухів. Там ми бавились, як діти, щоб могли ліпше розуміти психіку новачтва. Було фантастично! Після вишколу я мав нагоду відразу перевести

все, чого навчився, в практиці — став виховником у дитячому таборі на Союзівці, під проводом пані Гені Цікало. Було фантастично! А після того я поїхав на водний табір.

— Не було зле!

І так я закінчив своє літо.

МОЯ СОБАЧКА

Я маю собачку й вона називається Чемна. Вага її дев'ять фунтів, а колір брунатний. Вона любить бавитися сама або з кимнебудь з нас. Улюблена її розвага — їхати автом в гори на наш хутір. Там вона має доволі місця бігати досхочу. Чемна нікого чужого не пускає до нашої хати.

Моя Чемна дуже мудра, бо розуміє три мови: українську, німецьку й англійську. По-українському знає, коли сказати їй ставати дуба, дати лапку і "бріго", тобто "бери його!". Вона дуже не любить, коли її називають "свиня" по-німецькому. Проте, хоч Чемна розуміє три мови, але вона говорить лише своєю рідною мовою "гав-гав".

Чемна є для мене "докгунд". Я певна, що нема другої такої на цілому світі.

Юначка Маріянка Сосяк (12 років)

30-ий Курінь УПЮ-ок, гурток "Соловейки",
Форест Гілл, Н. Й.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА В НЬЮ-ЙОРКУ

304 Схід 9-та вул. (Пластовий дім)
Телефон: 533-2980

ВІДКРИТА ЩОДЕННО,
КРІМ ПОНЕДІЛКА І СВЯТ
від години 10 до 3 дня.

Крім того, у вівторок і п'ятницю
від години 6 до 8 ввечері.

- Забезпечення ощадностей до висоти 40,000.00 дол.
- Безкоштовне забезпечення на життя до 2,000.00 дол.
- Безкоштовне забезпечення позичок на випадок нещастя.
- Дивіденда — 5.75% начислювана квартално.
- Позички на всі потреби за низький відсоток.

БАЛЬ У ВІДЕНСЬКІЙ ОПЕРІ

У славній віденській опері 6 лютого 1975 року була 75-а балева ніч. Цього разу в тій найбільшій події карнавалу Відня, а то й Європи, взяла участь також мала українська делегація.

На фото: 188 пар деб'ютантів із 16 країн світу входять до оперової залі

Перше враження з тієї монументальної балевої залі, яка складається із сцени і частини для глядачів, чудове. Перетворення віденської опери в балеву залю надзвичайно вдаль — очі захоплюють світло і декоративно адоптовані квіти.

Атмосфера вичікування висить над залею, — всі чекають на прибуття президента австрійської республіки і членів федерального уряду. Нарешті фанфара дає знак святочного відкриття, прибуває президент, чути мелодію австрійського гімну. Під звуки "польонезу" до просторої залі входить 188 пар деб'ютантів із 16 країн світу. Опісля балева увертюра — "цісарський вальс" Штрауса, його танцює балет віденської державної опери. Балевий хореограф дає знак, і молоді пари уставляються до вальса. Після тих церемоній бал відкритий, і 7,000 гостей старається знайти місце у вирі танцю.

Зараз після відкриття починаємо розмову з нашим віденським посадником Леопольдом Грацом, який є добрим приятелем віденських українців. З початку 1974 р. Леопольд Грац відвідав нашу українську церкву св. ВМ. Варвари і потім провів ще пару веселих годин при українському обіді в нашій домівці. Йому завдячуємо, що наш хор св. Варвари щороку виступає з концертом на славному "Віденському фестивалі" і що наша церква св. ВМ. Варвари знаходиться у каталозі

Видьини в льожі віденського посадника: зліва направо посадник і губернатор столиці Австрії Відня — Леопольд Грац, Романа Мельничук, Борис Ямінський

культурних пам'яток Відня, що задокументовано також таблицею, яка в грудні минулого року була примонтована на церкві.

Близько півночі входимо до почесної льожі австрійського федерального президента д-ра Рудольфа Кірхшлегера, з яким Борис Ямінський має інтерв'ю про цей ювілейний оперний бал. Цю розмову Борис Ямінський використовує також у своїй книжці про президента Австрії, яку він написав з нагоди 60-ліття д-ра Кірхшлегера. Книжка написана німецькою мовою, має 240 сторінок і багато фотознімок. Мабуть це вперше українець написав книжку про австрійського президента.

Після наших "офіційних відвідин" ми забавлялися аж до ранку. Святкування ці для нас незабутні.

(212) 254-8779

Established 1920

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue

New York, N. Y. 10003

Worldwide Airline & Ship Tickets — Cruises

Foreign & Domestic Tours — Car Rentals

send for our

1975 "TOURS TO UKRAINE" Brochures

Vera Kowbasniuk Shumeyko, Pres.

Отець Василь Зінко

Моє слово до "Юнака"

Вже роки читаю Ваш журнал, який мені висилає мій рідний з Філядельфії, п. Володимир Стефаницин. З кожним роком і формою і змістом "Юнак" стає дорослішим. З вдячності і щоб ще ширше були видні обрії журналу нашого Пласту, хочу дещо подати для відома читачів про Бразилію.

Хоч наша громада велика і думаю, що сама переходить числом пів мільйона душ, то однак справжнього українського Пласту тут немає, хоч його має сусідня Аргентина. Колись з прибуттям скитальців була ланка пластунів у Курітібі і Понта Гроссі і в Сан Павлі, але нині лишилися лише поодинокі пластуні, та й українець, п. Богдан Білинський, діяльний у крайовій скавтській групі "Умуарама" в Сан Павлі, і при василіянській церкві на Мартінь Афонсо у Курітібі є ланка місцевого скавту, хоч з певними українськими ознаками. А хотілося б бачити справжніх пластунів і пластунок.

Тому й прийшло мені на гадку, щоб ті "стежки культури" поплелися аж до країни Чесного Хреста, що спершу нею була Бразилія за назвою, і тут бодай раз у рік ми могли бачити справжній пластовий гурт і табір. Можна їхати до Європи, а навіть в Україну, то чому ж не поїхати до нас, на південь? Це мало б велике значення для наших людей, тим паче молоді, як теж і для пластунів, що поглянули б на вишневих земляків на південь від рівника.

А є на що подивитися і в нас. От, крім відомих на весь світ катарактів Ігвасу та сім порогів і Гваїри, що про неї лише відома письменниці Ольга Мак, можна ще побувати в Вілі Велі — Старім Селі коло Курітібі з загадковими формаціями терену. Можна оглянути плянтації кави і парагвайського чаю — герби мати. Бачити ще залишки типічної соснини і особливо подивитися на українське життя.

Чи ж не варто бувати в столиці Парани,

Українські діти у Бразилії

Українські юначки в околиці Прудентополя, Бразилія

Курітібі, з вісьмома церквами українськими? З репрезентативною домівкою Хліборобсько-освітнього Союзу та василіянським монастирем на Бателі? А на південь можна бачити в Санта Катеріна нашу церкву на Ірасемі, що її вірні ще пам'ятають напади індіан-ботокудів, чи й оселю з дерев'яною церквою і з образом Матері Божої, що зроблена з коралів бабунь прибулих і тут уже живущих людей. Це на Антоні Олінто. Там далі Порт Уніон, де була перша гімназія українська та й нині стилева свят-Василієвська церква. Не варта лишити Малету з семінарією і гарною святиною Серця Христового. Побачити церкву, що в місті Іраті, де фабрика сірничків та багато тартаків і кругом гарні хліборобські осаді. Звідси вже недалеко й до Прудентополя з його церквою та монастирями. На 15 км. звідсіль стоїть лісова катедра Покрова Пресвятої Богородиці на Есперансі...

Можна і на Пітангу скочити, бож недалеко, і бачити сонцесяйні бані нашої церкви в Гварапваві, як теж поїхати через Ронкадор до Кампо Моврону, де о. Венедикт Мельник побудував стилеву церкву за жертви не лише туземних, але й канадських і американських українців.

Тому запрошуємо на зиму, бо в нас саме буде тоді прекрасне і гаряче літо, на табір. Простору не бракує. Можна розгоститися. Зимна нема чого боятися, а тепло то й не пошкочить...

Такі відвідини пластунів принесли б багато користі і для місцевих українців... Хочуть їх вивозити до Онтарію. А на мою думку, це втеча і корчення нашого стану посідання. Принесіть сюди рідного духа і підйом. Придивіться ближче людям, що таки мають українське серце і можуть навіть серед не дуже то світлих економічних обставин любити своє і триматися своєї Церкви і народу!

Прощу ласкаво помістити це в "Юнаку", як теж і вибрати котрусь із тих знімок.

Щиро дякую

Ваш у Христі найнижчий слуга і раб:

о. Василь Зінько

● Дорогий "Юначе"! З нагоди прощання сімох членів УПЮ нашої Станиці Пластприят складає \$35.00 на Твій пресфонд.

Зліва: Марко Мицьо, Теодор Сенчишин, Оксана Даків, Михайло Коханівський і Богдан Копистянський. Бракує на знімку ще двох юнаків — Юрка Федун і Теодора Ромішока

Пересилаємо Тобі дві світлини, з яких ту, що надається для цього, просимо помістити в "Юнаку".

Щиро дякуємо та вітаємо Тебе сердечно.

Управа Пластприят у Пл. Станиці
у Гемпстеді, Н. Й.

● Дорогі Друзі! Пересилаємо на пресфонд «Юнака» нашу пожертву в сумі \$25.00. Ці гроші заробило юнацтво на пластовім ярмарку, який відбувся 1 грудня 1974 року. З дружнім привітом Скоб!

Пл. сен. Юлія Войгишин
станигна Оттава

● Дорогий «Юнаге»! З нагоди міжгурткового змагу, Гурток «Ластівки» з 30-го Куреня ім. Софії Галезко в Нью-Йорку назбирав \$50.00 на пресфонд «Юнака». Тема нашого змагу була «Добрий узинок». Скоб!

Ст. пл. Оріся Дмитрик, Ч. Х., впорядниця

● Дорогий Друже! На нарадах нашої КПС ми не раз розглядали труднощі, з якими змагається Пластове видавництво. Ми також робили заходи, щоб збільшити кількість передплатників, зібрати борги тощо. Добилися певних успіхів: у 1972 році було в нас 108 передплатників пл. видань, у 1974 — 213 на приблизно 220 злень Пласту в нашій країні.

Ми зредукували до мінімум наші борги й zorganizували контроль над передплатниками. Ми раді б допомогти якнайбільше нашому видавництву, бо дуже доцінюємо виховну вартість журналів, а пластова молодь дуже їх любить, і в міру наших можливостей далі обіцяємо робити заходи для підтримки видавництва.

На нашому засіданні КПС 22. 2. ц. р. ми вирішили допомогти видавництву датком, поважним як на наші фінансові можливості, в сумі 150 ф. ш. (\$357.00); ту суму наш скарбник, пл. сен. Р. Дубіль, вишле на Вашу адресу.

Ми мали надію, що після піднесення вистоти передплат фінансовий стан видавництва поправиться, і боїємо, що в-во далі борикається з труднощами.

Бажаємо Вам, Друже Референте, багато сил і завзяття у Вашій такій клопітливій, але важливій праці. Віримо, що спільними силами втримаємо існування наших пластових виховних журналів.

Щиро вітаємо Вас нашим Скоб!

Пл. сен. Я. Іваницький — голова КПС,
Великобританія

DELTO SPORTSWEAR CO.

136 First Ave. (bet. 8th & 9th Sts)
New York, N.Y. 10009 228-2266

має на складі різного рода товарі до висилки на УКРАЇНУ. Також в нас є великий вибір: кераміки, друкованих обрусів і серветок.

Власник: Роман Іваницький

ДО НАС ПИШУТЬ...

● Дорога Редакторко!

День 30 листопада 1974 року був радісним і святочним. Цього дня наша Пластова станиця у Клівленді святкувала своє 25-ліття.

1 ряд зліва: Любця Завадівська, Надя Сохоцька, Ірця Завадівська. 2 ряд: Христя Дармохвал, Маруся Норка, Дарця Гловацька, Ірця Жгута

Наші домівки були святочно прибрані, а в них містилася чудова виставка пластових праць і хронік.

О годині 6 вечора відбувся бенкет. Наша пластова молодь виповнила мистецьку частину цього вечора. Групка юначок з 28 Куреня ім. кн. Ольги вивела на сцені "Аркан". Виявилось, що з нас були досить "файні" гучули. Ця наша групка зібрала між собою 10 дол. на пресовий фонд "Юнака", бо каже:

Ой нема то журналика,
Як наш "Юнак" рідний!
Тож пішлимо йому лепту,
Бо він цього гідний!

СКОБ!

Любця Завадівська

*«Молода, гнужка, самостійна, створена Шев-
генком мова, стала зброєю української куль-
тури, її майбутнім».*

Марієтта Шагінян (вірменка шевгенкознавець)

*Хто рідну мову забуває, той стає гузинцем
для своєї нації.*

Іван Огієнко

АРКА ЗАХІД

це не лише
модерна українська книгарня
і крамниця гарних дарунків,
але також
справжній мистецький осере-
док для обслуги українців То-
ронта та дооколичних місце-
востей.

- книжки, часописи і жур-
нали;
- грамофонні пластинки, ра-
діоприймачі, друкарські
машинки;
- різьба, кераміка, образи,
кришталі, порцеляна, по-
лотна і нитки "ДМС" до ви-
шивання, вишивки, жіночі
хустини;
- великий вибір гарних да-
рунків на різні okazji;
- висилка пакунтів в Укра-
їну.

ARKA WEST
2282 Bloor St. West,
Toronto 21, Ont.
Telephone: 762-8751

у Книгарні «АРКА»

НАЙДЕТЕ

- ЦІКАВІ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ
- газети, журнали
- шкільне приладдя
- великий вибір гарних подарунків на
різні okazji.

Просимо зайти до АРКИ

48 E. 7th Street, New York, N. Y.
Tel.: 473-3550

„Броди“

КРАМНИЦЯ М'ЯСНИХ ВИРОБІВ

Поручає українським покупцям
свої найкращі м'ясні продукти.

В л а с н и к и :

С. САВЧУК

В. ГАЛАГАН

BRODY MEAT PRODUCTS, INC.

96 Second Ave., New York, N. Y. 10003
Tel.: (212) GR 5-5052

ЛИСТИ

Одного разу на лекції української мови в нашій школі вчителька прочитала нам два листи, які були видрукувані в пластовому журналі "Юнак" за жовтень і листопад 1974 р.

Перший лист був з України — відповідь на одержані знімки української молоді в гучульських одягах на Ювілейній Пластовій Зустрічі.

Другий лист написала українська студентка з Австралії про свою подорож в Україну.

Ці листи були дуже цікаві й зворушливі. На завдання ми мали написати, що довідалися і чого навчилися з цих листів. Ось деякі уривки з наших завдань:

..."Україна подобається також чужинцям, які її відвідують. Але нашим людям тяжко жити під большевицькою владою. Там навіть українських книжок не можна купити. **Оксана Д.**"

..."Я порівняв теперішню Україну з Канадою і думаю, що нам краще жити в Канаді, ніж нашим людям в Україні, бо в Канаді можна говорити різними мовами і читати книжки, які собі забажаєш. **Степан Т.**"

..."Українці в Україні не знають багато, як живуть українці поза Україною. Як вони чують, що українська молодь в різних країнах вивчає рідну мову і плекає рідні звичаї, — то вони з радості аж плачуть. **Григорій Г.**"

..."Я не знав, що в Україні не дозволяють туристам бути так довго, як вони собі бажають. І я не знав, що люди можуть аж плакати, дивлячись на знімки. **Григорій Б.**"

..."На Україні люди живуть бідно і вони часто зажурені. Українці в Україні хочуть говорити по-українському, але їм забороняють. Україна багата і гарна. Я також туди їздила і бачила її своїми очима. Ніколи не забуду Києва, Дніпра ні тих добрих людей, серед яких є й моя прабабуня. Якби Україна була вільною, вона була б найкращою і найщасливішою з усіх країн. **Надя К.**"

..."Українці в Україні думають про нас і чекають від нас допомоги. **Ганя С.**"

..."Це мусить бути дуже цікаво побачити свою батьківщину і свою родину в Україні. **Богдан Р.**"

..."Я довідався сумну правду, що в книгарнях України не продають українських книжок, тільки російські. **Євген Г.**"

..."Я не хотів би жити тепер в Україні, коли там навіть тяжко купити українську книжку. **Славко М.**"

..."Українці, що живуть поза Україною, тужать за своєю батьківщиною. **Марко Р.**"

..."Деякі українці в Україні думали, що ми тут на чужині забуваємо рідну мову і звичаї. Тому вони дуже зраділи, побачивши ті знімки. **Мирося С.**"

..."Це добре висилати в Україну знімки з українського життя в Канаді чи США. Наші рідні з них багато довідуються. **Тарас К.**"

..."Я навчилася, що щоб полюбити Україну, треба її побачити. **Даруся А.**"

..."Я не знав, що в столиці України — Києві на вулицях чути лише російську мову. Я думав, що там є організація Пласт і СУМ. **Євген К.**"

..."Я довідалася, що в Україні на вулицях міст не чути української мови, у книгарнях нема українських книжок. Люди в Україні тішаться, що нас, українців у вільному світі, є багато і що ми говоримо по-українському та вчимося в своїх рідних школах. **Рута Я.**"

..."З тих листів я навчилася, що я можу говорити по-українському і бути доброю українкою, хоч я не народилася в Україні. І я навчилася, що ми повинні пригадувати це собі та один одному і ніколи не розмовляти між собою по-англійському. **Оксана Ф.**"

Учні VI класи Свято-Миколаївської Рідної Школи в Торонто

ПРОХАЄМО НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

● вирівняти негайно залеглу передплату, якщо хтось цього ще досі не зробив; біля Вашої адреси є число, яке вказує, до якого місяця і року заплачена Ваша передплата.

Дорогі Друзі Пластуні!

Як Ви знаєте, ми розкинені по цілому світі, по всіх країнах і континентах, відділені широкими океанами і кордонами.

Тому перед нами велике зобов'язання, а головню працювати і змагати, щоб була єдність українського Пласту як організації, щоб була єдність української пластової ідеї.

Щоб виконати це завдання, Курінь УСП Гайдамаки закликає всю пластову молодь (новаки, юнаки, старші пластуні) ширити іскру пластової дружби у формі Міжкrajового Листового Клубу, під гаслом "Пізнай один одного", по всіх закутинах, де живуть українські пластуні.

Форма цього МЛК виглядатиме так:

Де Ви б не жили, в далекій Австралії, Аргентині і т. д., напишіть коротенького листа або пришліть поштівку з наступними інформаціями: ім'я, адреса, з ким Ви хотіли б переписуватися (з юнаком, новакон, старшою пластункою і т. д.) і з котрої країни. (Як не маєте зеленого поняття, то ми для Вас виберемо). Все це прошу надіслати на адресу:

Mr. Borys Sirskyj, 336 Batavia Place,
Waterloo, Ontario, N2L 3W2, Canada

Ми постараємося придбати для вас листового товариша і за якийсь час на Вашу адресу пришлемо листа з відповідною адресою.

Цим способом міжкrajові контакти повинні зміцнитися. Через ці листи пізнаєте нових друзів, їхнє життя та їхню країну. Але пам'ятайте одне, Дорогі Друзі, що не кожний пластун є щасливий, не кожний пластун має все те, що потрібне для життя. Помагайте один одному, помагайте тим, що живуть у біді, і я знаю, що тоді ми досягнемо ідею добра, краси, братерства, справедливості в українській громаді. Вашою заплаатою буде велике духове задоволення, що Ви виконали, хоч частинно, свій пластовий обов'язок.

Прощаючись з Вами, кличемо до Вас: ширіть цю іскру пластової дружби по всіх закутинах, де живуть українські пластуні. Розпалюйте великий вогонь пластової дружби на добро Пластові й вірність нашому українському Народові.

З пластовим привітом
СКОБ!

Ст. пл. Борис Сірський
(Гайдамака)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ.

Модерні — першої класи — забезпечені поліси на життя; Допомога окваліфікованим і немічним членам; Стипендії і стипендійна допомога студіюючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; "Народна Воля", "Форум" журнал молоді в англійській мові і відпочинкова оселя "Верховина".

По ближчі інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 366-1775 або до Головної Канцелярії УРСюзу — 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДорожі
Теодосія Волошина

Astro Travel Service

2198 BLOOR ST. WEST — TORONTO 9, ONTARIO
Telephone: 766-1118 & 766-1119

- Повагоджує всі справи у зв'язку із спровадженням рідні з України та інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні та автобусові лінії світу.
- Нотаріально завірює всі потрібні документи.

Будьте ПЕРЕДплатником, а не ПІСЛЯплатником!

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПЛАСТОВІ ТАБОРИ

ПЛАСТОВИЙ ЗАГІН "ЧЕРВОНА КАЛИНА"

удаштовує спортивно-вишкільний табір
для юначок і юнаків на "Вовчій Тропі"

від 2 до 16 серпня 1975 р.

Кількість учасників обмежена!

По інформації звертатися до кошових або
до ст. пл. Ростислава Дейкала

42 — 22, 194 Стр., Флашінг, Н. Й. 11358

Пластовий станичний табір у Каліфорнії відбудеться

від 14 до 28 червня 1975 р.

Оплата за табір 80.00 дол.

Радо вітаємо пластунів і пластунок з
інших станиць.

Зголошення слати до пл. сен. А. Микитина.

A. Mykytyn, 5325 Teesdale Ave.

N. Hollywood, Cal. 91607

ЧИСЛО УЧАСНИКІВ ОБМЕЖЕНЕ ДО 60. КОШТ
ТАБОРУ \$120. ЗГОЛОШЕННЯ РАЗОМ ІЗ \$60
ОПЛАТИ ПРИЙМАТИМЕТЬСЯ ДО 15ого СЕРПНЯ.
РЕЧЕНЕЦЬ НА СПЛАЧЕННЯ РЕШТИ ТАБОРОВОЇ
ОПЛАТИ: 30ого ЧЕРВНЯ, У ВИПАДКУ РЕЗИГНАЦІЇ
ПЕРЕД 15^{им} ЛИПНЯ ПОВНА ОПЛАТА (ОКРІМ \$10.
РЕЄСТРАЦІЙНИЙ) БУДЕ ЗВЕРНЕНА УЧАСНИКОВІ.
КОРЕСПОНДЕНЦІЮ СЛАТИ
НА АДРЕСУ:

ANDRIJ HADZEWCZ
150 E. 3RD STREET
NEW YORK, N.Y. 10009

ЗГОЛОШУЙТЕСЬ ДО "ШКОЛИ БУЛАВНИХ"

Міжкрайовий вишкіл провідниць таборів
юначок відбудеться вліті 1975 р. від 28 червня
до 12 липня, у посілості п. Т. Кулика в горах
Кетскіл, коло місцевості Гантер, Н. Й.

"Школа Булавних" дає нагоду пластункам
ознайомитися практично з веденням таборів
для юначок, засвоїти собі знання таборуван-
ня, скласти іспити вмілостей з деяких прак-
тичних ділянок і виказати здібності провідниц-
тва.

Вишкіл складатиметься, як щороку, з двох
частин:

1. Кореспонденційної підготовки в квітні-
травні, враз із іспитом;

2. Двотижневого табору від 28-го червня
до 12-го липня.

Зголошення старших пластунок і юначок,
які склали принаймні другу пластову пробу і
локінчили 16 років життя та мають всі дані
бути в майбутньому булавними у таборах юна-
чок, просимо надсилати на залучених форму-
лярах до 31-го березня ц. р., виповнюючи точ-
но зголошення за поданими вказівками. Вчас-
ний реченець зголошення зумовлений корес-
понденційною частиною вишколу, тому ніяких
винятків у продовженні реченця чи спізненні
зголошення не буде.

Підкреслюємо дуже виразно і звертаємо
увагу, щоб на вишкіл зголошувалися лише
ті пластунки, що вироблені пластово і мають
справді бажання бути провідницями в таборах
юначок і мають особисто всі дані до цього.
"Школа Булавних" — це не звичайний табір!

Вписове на вишкіл, платне при зголошенні
10 ам дол. Оплата за табір, платна до 10-го чер-
вня 1975 р., 80 ам. дол. Просимо кандидаток з
Канади надсилати вписове і оплату лише в аме-
риканських долярах.

Вписового не звертається, хіба що зголо-
шення кандидатки взагалі не буде прийняте.
Доїзд на місце таборування оплачують учас-
ниці самі.

Скоб!

Провід "Школи Булавних"

Зголошення слати на адресу:

O. Kuzmowycz

221 Fire Island Avenue

Babylon, NY 11702 USA

Гірський-мандрівний табір побратимів

Напевно багато з вас, пластуни й пластунки, вже ознайомлені з водно-мандрівним табором у Міннесоті і з лежачарським табором у Кольорадо, що їх організує щороку 35-ий курінь УСП-ів "Побратими". Цього року "Побратими" поширюють свій засяг спеціалізаційного пластування і організують уперше гірсько-мандрівний табір.

Цей табір відбудеться в горах Норт Каскейдс Парк і Глесієр Пік Вайлдернес Ерія від 3-го до 17-го серпня 1975 р. До проводу табору входять старші пластуни з довголітнім досвідом в організуванні мандрівних таборів, добре ознайомлені з тереном запланованого табору.

Уявіть собі, подружки і друзі, чудове блакитне небо, свіже повітря, чисту гірську воду та довгі хребти стрімких, могутніх гір. Тяжко

знайти слова, які могли б змалювати цю чудесну картину. Вона не тільки відсвіжує і відновляє людину, але й зачаровує та приманює її назавжди.

Деякі з нас уже від кількох років таборуюмо в цих чудових теренах і тепер хочемо дати змогу й Вам, юнакам і юначкам, помандрувати серед цієї цілющої природи, щоб випробувати свої змисли і відновити в собі пластовий дух.

Ми "Побратими" запрошуємо вас на найкращу мандрівку вашого життя!

Тому, що кількість учасників дуже обмежена, напишіть ще сьогодні за дальшими інформаціями на адресу:

Andres Durbak, 2229 W. Iowa, Chicago, Ill. 60622

"Побратими"

ЛІСОВА ШКОЛА

Друже!

Хочеш бути в проводі табору юнаків? Зголосися спершу до Лісової Школи!

Лісова Школа дає Тобі нагоду:

ознайомитися практично з веденням таборів для юнаків,

засвоїти собі практичне знання, потрібне до 3-ої пл. проби,

скласти іспити вмілостей,

провести два тижні в цікавому таборі серед дружнього, веселого гурту пластунів, що прийдуть з різних країн та місцевостей.

Ті, що будуть прийняті на вишкіл, одержать спершу друковані матеріали, з якими мусять ознайомитися в квітні й травні, щоб у таборі не тратити часу на речі, що їх можна вивчити дома. В половині травня буде письмовий іспит з цих матеріалів, і тільки 32 кандидати, які матимуть найкращі висліди, будуть прийняті до табору Лісової Школи, що відбудеться від суботи, 22 червня до суботи, 6 липня ц. р., в горах Кетскіл, коло місцевості Гантер у стейті Нью-Йорк.

Для успішного закінчення вишколу треба відбутися по таборі Л. Ш. практику в проводі табору УПЮ-ів.

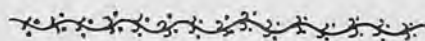
Вписове на вишкіл, платне при зголошенні, 10.00 амер. дол. Вписового не звертається, хіба що зголошення кандидата взагалі не було прийняте. Оплата за табір, платна до 10 червня, **80.00** амер. дол. Доїзд на місце табору оплачують самі кандидати.

Зголошення до Лісової Школи треба повнити, дати підписати зв'язковому або кошовому, долучити чек або грошовий переказ на 10.00 амер. дол. та вислати на адресу:

Mr. ANDREW MYCIO,

201 Eastern Parkway, Newark, N. J. 07106

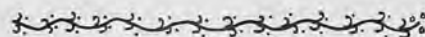
Чек чи грошовий переказ виставити на прізвище, подане в повищій адресі.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Просимо Читагів пробажити нам спізнену висилку лютневого та березневого зисел «Юнака», яку спричинив страйк поштових працівників у Канаді.

Адміністрація

УЖИВАННЯ СОКИРИ

Готовий до праці?

Неси сокиру обережно: держи її за голову, вістря зверни від себе.

Не розмахуй рамям, в яким держиш сокиру!

Подасш сокиру?

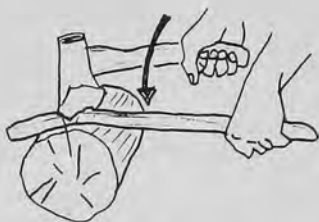
Подавай за топориче.

Вістря спрямуй від себе, вбік.

Не пускай сокири, доки другий не вхопив її сильно.

Все рубай на колоді!

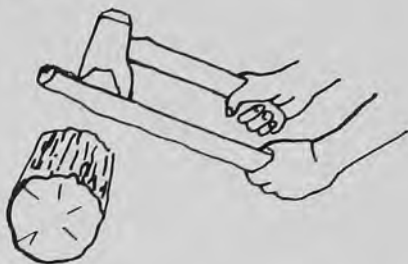

Рубання

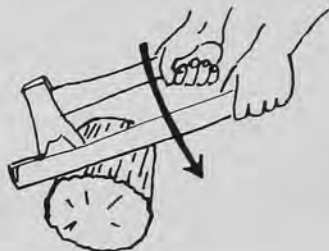
Рубай вістрям сокири патик скісно — не впоперек — піднеси їх разом угору, вдар сильно в колоду.

Колення

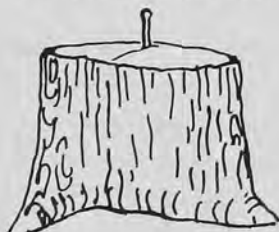
Приклади вздовж вістря сокири до кінця патики. Піднеси їх разом угору.

Вдар сильно в колоду. Скрути легко топоричем, щоби розділити розколені частини.

ІГРИ З СОКИРОЮ ОБЕРЕЖНО З ВОГНЕМ!

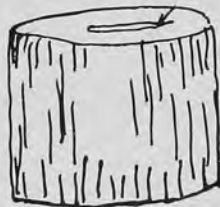
Зроби заруб в пні. Вложи в нього сірник. Пробуй засвітити його ударом сокири.

Хто засвітить більше разів?

По кожнім ударі — зарубай сокиру в колоду!

Поклади на пень шматок шнурка (2 інчі). Члени двох гуртків на череміну перетинають шнурок сокирою. Кожний, хто перетне шну-

рок, забирає собі один шматок. Шнурок стає щораз коротший і щораз тяжче в нього попасти.

Виграє гурток, що збере найбільше шматків шнурка.

СОКИРА

Сокира — це один з перших знарядів, що їх винайшла людина.

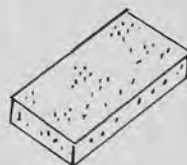
Сьогодні, як і в давнину, вона конечно кожному лісовикові.

Шануй свою сокиру! Добра сокира — це найліпша ознака досвідченого лісовика.

ГОСТРА СОКИРА — НАИБЕЗПЕЧНІША

Держи свою сокиру все здатною до вжитку. Гостри її старанно терпугом (пильником) і бруском (камінем до гострення).

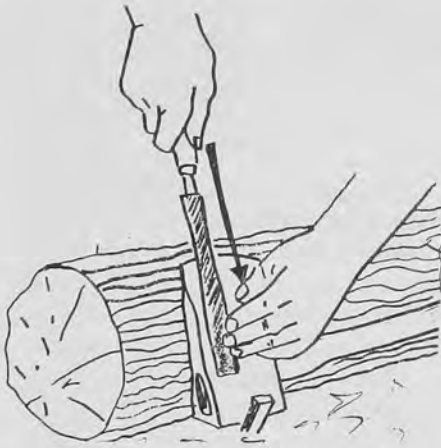

Брусок

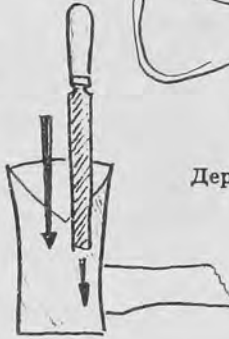
Терпуг

Опри сокиру об пень дерева, вістрям вгору. Унерухоми обух і топориче дерев'яними кілками. Гостри вістря терпугом згори-вдолину. Як ти вигострив один бік, оберни сокиру й гостри другий бік.

ВСЕ ЗАБЕЗПЕЧ СОКИРУ, ЯКЩО ЇЇ НЕ ВЖИВАЄШ!

Викінчи гострення брусом. Вживай півокруглих рухів уздовж вістря.

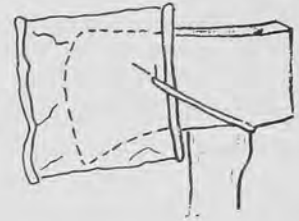

Держи її у пилі.

Зарубай її у колоду.

ми пильник від сокири, як вертасш ним вгору. Забезпечи топорище, щоб не рухалося.

Пилуй лише згори-вдолину — простими рухами, щоб вістря було плоске, не заокруглене. Відій-
У потрібі наклади на сокиру сплюснену бляшанку і прив'яжи її шнурком.

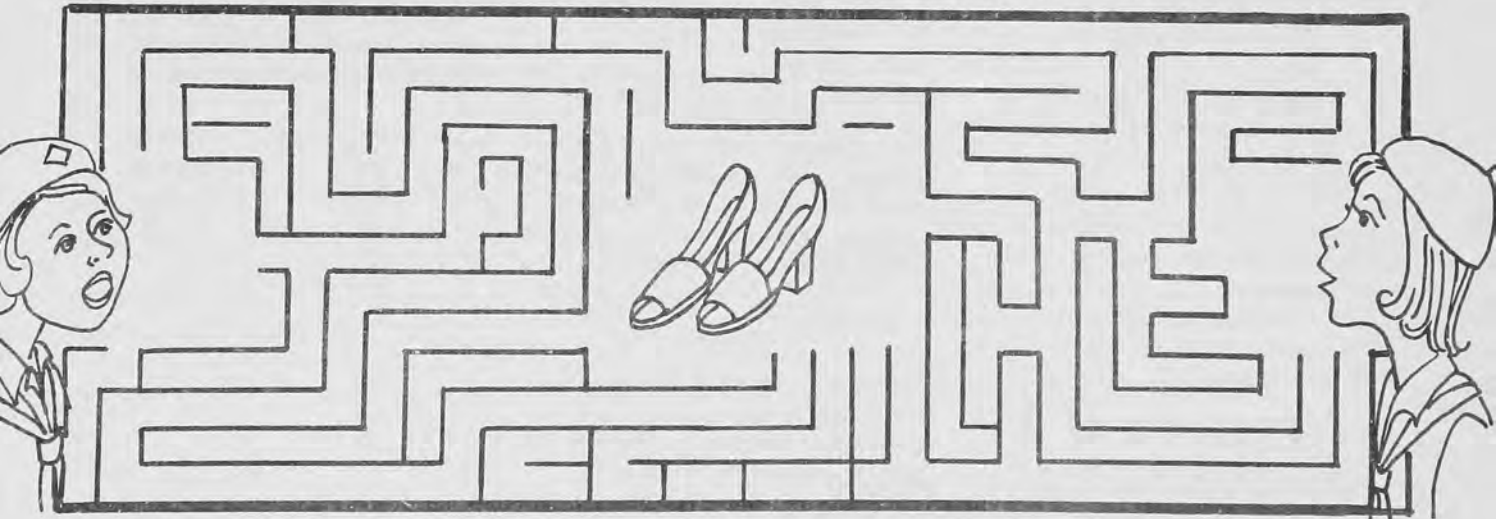
За "В дорогу з юнацтвом"

А Я РОБУВАМ

ХТО ШВИДШЕ?

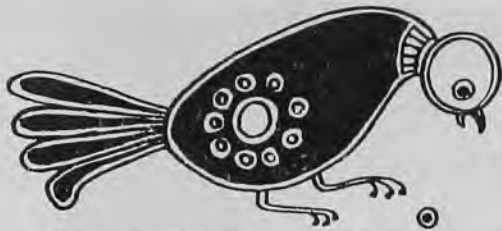
Маруся і Оля побачили на виставі крамниці черевички, які обидвом дуже сподобалися. Однак виявилось, що в їх у крамниці лише одна пара. Маруся і Оля вирішили, що

котра з них діб'ється до черевичків одним по-тягом руки, не відриваючи її та не перетинаючи лабіринту, та дістане черевички. Хто виграв, Маруся чи Оля? (Маруся з лівого боку черевичків, а Оля з правого).

● Якщо Ви ще досі не вислали свого датку на пресфонд "Юнака", **ЗРОБІТЬ ЦЕ ЩЕ СЬОГОДНІ!**

● "Юнак" — це Ваш журнал! Дайте йому свою грошову підтримку! Якщо Ви її не даєте, то хто це має зробити?!

ХРОНІКА

У "Юнаку" за грудень 1974 р. ми прочитали заклик редакції до пластового юнацтва в справі співпраці з редакцією і адміністрацією "Юнака". Тому, що ми любимо "Юнака" і хочемо, щоб він далі виходив, ми задумали прийти з якоюсь допомогою, яка є в міру наших можливостей.

Ми радо читаємо в "Юнаку" дописи про життя і працю юнацтва в інших куренях і думаємо, що й інших це цікавить, тому хочемо сьогодні написати про всі важливіші події, які відбулися на терені нашого куреня впродовж останнього 1974 року.

На початку року, в місяці січні, ми влаштували льотерію, з якої весь дохід 200 дол. переслали на Пресфонд "Юнака". (Згадка про це є в "Юнаку" за квітень 1974 р.).

Найважливішою подією в 1974 році було в нас відзначення 20-річчя смерті наших Патронів — 500 Героїнь із Кінгіру, яке відбулося 9-го червня 1974 р. На цей день ми видали 5-те число нашої курінної газетки "Золота Іскра", в цілому присвячене нашим Патронкам. У святковому концерті брали участь усі членки нашого куреня, які приготували до своїх виступів дуже старанно. На сцені висів образ жінки в кайданах, перед яким відбулося відкриття свята. Під звуки пісні "Коли Ви вмирали" юначки входили на сцену із запаленими свічками, які уклали перед образом у формі 500. Після складення вінка, зробленого з червоних маків, цілий курінь відспівав курінну пісню, що присвячена нашим Патронкам.

Доповіді виголосили старші юначки, пл. розв. Ліда Косяк і пл. вірл. Ляля Войтович. Ліда Косяк подала коротку історію подій у Кінгірі в 1954 році, а Ляля Войтович говорила про зобов'язання, які взяв на себе наш курінь, маючи за патронів 500 жінок-героїнь. Свою доповідь закінчила так:

"Ми, юначки 34 куреня, до якого тісно прикріплена назва 500 Героїнь із Кінгіру, мусимо так, як вони, бути сильні духом і відпорні на всі негативні впливи нашого довкілля. Ми мусимо заштити в наших серцях таку лю-

ЮНАЧКИ З КУРЕНЯ ІМ. 500 ГЕРОЇНЬ З КІНГІРУ ЗВІТУЮТЬ...

Курінь УПЮ-ок ім. 500 Героїнь із Кінгіру на відкритті свята співає курінну пісню.

бов до України, якою були переповнені їхні серця, і завжди бути готовими стати в обороні покривджених і безборонних".

Курінний хор під диригентурою пл. розв. Марти Шаран відспівав пісні: "Могили, могили" — слова Л. Полтави, муз. Недільського і "Ми ростем, ми надія народу" — слова Угрина Безгрішного, муз. Недільського. Сольові декламації мали: пл. уч. Христя Карп'як — Лесі Храпливої "500 Героїням", пл. прих. Ніна Назаренко — Миколи Щербака "Горять їх душі" і пл. розв. Настуня Ризванюк — Алли Косовської "500 Героїнь". Збірну реcitaцію Лариси Мурович "Поклін" виконав гурток "Євшан Зілля". Пл. уч. Леся Гурська заграла на флейті "Менуєт із опери орфей" Христофа Віллівальда Глюка. Її акомпаніювала на фортепіані її молодша сестра, пл. прих. Таня Гурська. Пл. розв. Марта Шаран виконала фортепіанове сольо М. Лисенка "Сумний спів" і Р. Шумана "Новелет". Поодинокі гуртки — "Ясени", "Ромашки" і "Соловейки" — відспівали при акомпаніменті гітари ряд пісень. Цілу програму закінчено хорошою декламацією "Молитви" Юрія Клена у виконанні цілого куреня.

1-го вересня закінчився в нас курінний змаг за найкращу пластову поставу. Змаг тривав 11 місяців. Комісія змагу в складі: пл. розв. Ліда Косяк, пл. розв. Марта Шаран і пл. розв. Ірина Черніга, перевірюючи записи пунктування всіх виховниць, вирішила в кожному гуртку по 2 юначки, а саме:

гурток "Ясени" — 1-ше місце пл. розв. Ліда Жовніренко, 2-ге пл. розв. Мазурик,

гурток "Ромашки" — 1-ше місце пл. розв. Настуня Ризванюк, 2-ге пл. розв. Наталка Луценко,

гурток "Соловейки" — 1-ше місце пл. уч. Катря Ликтей, 2-ге пл. уч. Маруся Гнатів, гурток "Євшан Зілля" — 1-ше місце пл. уч. Леся Гурська, 2-ге пл. уч. Христя Клюфас.

Вислід проголошено на Курінній Раді і роздано відповідні відзнаки.

Курінна Рада відбулася 22 вересня 1974 р. В програму входила гутірка уступаючої курінної, пл. вірл. Ляля Войтович, на тему "Чому ми є в Пласті", вибір нового курінного проводу і плян праці на поточний рік. Новий курінний провід:

курінна — пл. розв. Оля Мазурик
суддя — пл. розв. Ліда Жовніренко
представниця на Ютіку — пл. розв. Наталка Луценко

писар — пл. уч. Леся Гурська
скарбник — пл. розв. Маруся Рись
хронікарка — пл. уч. Наталка Шпічка
господар — пл. уч. Леся Опар
дописувачка до "Юнака" — пл. уч. Ліда Гвозда.

Тому, що досьогочасна хорунжа, пл. розв. Ліда Косяк, дістала звільнення з УПУ і переходить до УСП, хорунжою на її місце обрано пл. уч. Христю Клюфас. Зв'язкова перевела записання нової хорунжої.

Курінний Ярмарок запланований на Курінній Раді, відбувся в місяці грудні: 1, 7 і 8-го. На цьому ярмарку ми продавали речі власного виробу, як вишивки, ляльки в народніх

Різдвяний ярмарок 34-го Куреня, відділ вишивок.

одягах, звірята в гуцульських кіптарях, 2 вишивані кіптарі — байбараки, вишивану блюзку, керамічні вироби, печиво і т. п. Багато в тому допомогли нам теж матері пластунок і пластуни. Крім того, ми спровадили більшу кількість українських книжок, святкові картки і образи з емалії Русича-Шонка.

Під час ярмарку, станок з книжками. Зліва: Наталка Шпічка, Оля Мазурик, Рома Прибила, новак Богдан Прибила, Таїса Галібей, Тася Лучкович, Марця Рись, Ліда Гвозда і Леся Опар.

Кожна юначка мала свій визначений час і місце, де вона продавала й за що відповідала. Нагляд над усіма виконували курінна і скарбник. З чистого доходу, який ми мали з цього ярмарку, ми робимо тепер добрі діла. Пересилаємо теж даток на Пресфонд "Юнака".

30 грудня 1974 р. ми відбули чергові курінні сходи. Головною темою були сучасні події в Україні. Зокрема ми ознайомились докладніше з постаттю Валентина Мороза і вибрали ПЛАСТУНКУ МІСЯЦЯ за грудень 1974 року.

Скоб!

За курінний провід:

пл. розв. Оля Мазурик пл. уч. Леся Гурська
курінна писар

пл. уч. Ліда Гвозда
дописувачка до "Юнака"

САМОСТІЙНИЙ ГУРТОК У Ст. ЛЮІС

Наш гурток "Орли" в Ст. Люїс постав воєни 1973 року. Члени його цікавляться українською і пластовою діяльністю. Ми ходили на прогулянки, святкували 22 Січня, 1-го Листопада й мали виставу — різдвяний вертеп.

Один з найцікавіших виявів нашої діяльності й інші форми співпраці покращають. ности були вертеп і коляда. Вертеп був за текстом Леоніда Полтави. Ми цей вертеп представляли у спеціальних одягах і мали зізду. Члени цього вертепу були в таких у ролях: пл. розв. Борис Гайда — козак, пл. уч. Марко Гайда — складав побажання, пл. уч. Софійка Свищук — береза, пл. уч. Роман Гайда — коза,

Колядують новак, юнаки і юначка у Ст. Люїс. Перший ряд: пл. уч. Роман Гайда (з козою), новак Павло Гайда; другий ряд зліва: пл. уч. Марко Гайда, пл. уч. Софійка Свищук, пл. розв. Борис Гайда.

і новак Павло Гайда — Ірод. Ми давали вертепну виставу багато разів. Перший раз запросили українців на колядування і показали їм нашу вертепну виставу з поясненням. Крім того ми відвідали з вертепом українських старших людей, що не встигли приходити до церкви. Наш вертеп зворушив аж до сліз глядачів та звеселяв стареньких людей, бо це їм пригадало давні часи.

Ми плянуємо продовжувати плекання цих українських традицій. Хочемо продовжувати їх тому, що вони дуже цікаві, веселі й повчачі.

Гурток "Орли" у Ст. Люїс, США

ПОСВЯЧЕННЯ КУРІННОГО ПРАПОРУ

О другій годині по полудні, 11-го січня 1975 р., офіційно почалося посвячення другого курінного прапора 18-го Куреня ім. Олени Пчілки в Нью-Йорку. Курінь стояв на збірці в великій залі ньюйоркської домівки, і курінна, пл. розв. Володимира Гнатківська, звітувала бунчужній свята, ст. пл. Любі Дмитрик (ШОК). Напереді залі стояв стіл, на якому лежав новий прапор, а на стіні за столом висів перший курінний прапор. По боках стола стояли головні куми: ст. пл. Андрій Ластовецький (ЛЧ) — станичний, ст. пл. Дозя Турчан (Перші Стежі) — кошова, пл. сен. Володимир Гнатківський (Бурлака) і інж. Ярослав Городецький.

Куми стояли по обох боках залі і тримали дві синьо-жовті стяжки, які тягнулися від прапора. Хорунжі з 30-го Куреня ім. Софії Галечко були одинокі представники інших ньюйоркських куренів.

На залю ввійшли два священики — представник православного капелана Пласту, о. Вазилевський, і парох Св. Юра, о. Гавліч. Закінчивши посвячування прапора, обидва отці склали побажання для куреня, і о. Гавліч передав побажання від о. В. Смика, який не міг прибути. Опісля отці відійшли.

Тоді хорунжі підійшли до стола на присягнення. Хорунжа, пл. розв. Уляна Суська, стала на колі-

Новозаприсяжена хорунжа, пл. роз. Уляна Суська, із підхорунжими: уч. А. Глют і пл. уч. К. Криницькою.

Голова КПС, пл. сен. П. Дорожинський, відбирає присягу хорунжій, пл. розв. У. Суської, на прапор.

на, а підхорунжі, пл. уч. Аріядна Глют і пл. уч. Ксеня Криницька, станули обабіч. Всі три піднесли пальці на "СКОБ!". і хорунжа поклала руку на прапор. Хорунжих записав пл. сен. П. Дорожинський і потім склав свої побажання.

Новозаприсяжені хорунжі піднесли прапор і стали перед куренем. Тоді ст. пл. Марія Мотиль (ШОК), зв'язкова, провела присягу куреня.

Опісля склали свої побажання пл. сен. Люба Крупа, пл. розв. Леся Добровольська, курінна 22-го куреня з Трентону, і ст. пл. Андрій Ластовецький. Ст. пл. Марія Мотиль подякувала всім кумам і гостям за їхню присутність і запросила їх вписатися в пропам'ятну книгу, "вбити цвяшка" і загостити до буфету.

Міжтим юначки готували залю на святкову програму, яку вела пл. розв. Уляна Суська. В програму входив спів, смішні й серйозні пункти, вірш Олени Пчілки і монтаж. Програма закінчилася спільним співом, після якого всі присутні стали в коло на пластові "добраніч".

Це свято було завершенням місяців співпраці і труду. Нарешті довго очікуваний прапор став дійсністю для юначок. Нехай цей другий прапор стане таким надхненням і символом єдності для 8-го куреня, як і був перший.

АНДРІЙВСЬКИЙ ВЕЧІР І БАЗАР XVI-го КУРЕННЯ УПЮ-ок у Торонто

14 грудня 1974 р. у залі коло церкви св. Дмитрія відбувся Андріївський вечір. ХУІ-ий курінь юначок організував його, але всі курені брали участь. Кімната була дуже гарно удекорована і виглядала, як ліс. Були різні ворожби: виливання воску, читання з карт, піднесення горіхів, кусання калити тощо. Виливання воску відбувалося ось так: над мискою з водою дівчина або хлопець перекидали запалену свічку так, щоб віск, що топився, капав у воду. Віск застигав, а друга дівчина відчитувала з його форми майбутнє. Мама нашої курінної Тані Татарської спекла "пташки" з тіста, а на споді кожної пташки написала ім'я. Тоді хлопці вибирали "пташки" з дівочими іменами, а дівчата з хлоп'ячими.

В іншому місці була миска з горіхами. Там треба було взяти в жменю горіхи і їх почислити: кожне число означало у ворожбі щось інше. Було багато інших ворожін, як ось із закритих тарілок, під якими лежали різні предмети, палення паперу, ворожіння у шатрі і т.п. Мами принесли печиво, була сода, і ми провели вечір дуже гарно.

У черговому тижні 21 і 22 грудня в домі відбувся Різдвяний базар. Він був по полудні в суботу і неділю. Кожний гурток мав свій стіл, на якому були речі, які вони самі зробили. Наш стіл мав різні свічки, великі й малі, квіти зроблені з паперу, вишивані закладки до книжок, подушки на голки, цукерки і паперові прикраси на ялинку. На інших столах було печиво, прикраси

на ялинку та інші речі. Ми також мали стіл з керамікою, стіл з печивом, а також із сушеними овочами на узвар і пшеницею на кутю. Багато було успіху з "льосами". Усі принесли фанти, і була лотерія. Багато людей прийшло на базар, також і англійців. Наш базар удався нам добре.

Ці обидві імпрези ми влаштували, щоб заробити гроші на курінний прапор. Нам залишилося ще трохи грошей, і тому пересилаємо із платового заробітку нашого куреня 25 дол. на "Юнака".

Скоб!

Пл. прих. Тая Дичок,
гурток "Чорнобривки"
ХУІ-ий Курінь УПЮ-ок
Торонто

Куток філателіста

УКРАЇНСЬКИЙ КОЗАК НА ПОШТОВІЙ ПЕЧАТЦІ АВСТРІЇ

Як ми вже повідомляли в березневному числі "Юнака", у січні цього року австрійська пошта випустила марку, на якій зображена гора св. Леопольда. Це та околиця, де 1683 року визвольні війська — між ними значна кількість козаків — почали битву з турками, які облягли Відень. З цієї нагоди "Союз Українських Філателістів Австрії" влаштував свою дев'яту виставку 24-го січня ц. р. разом з історичним музеєм Відня. Частину історичних експонатів позичив віденський музей.

Виставка була під патронатом посадика і губернатора Відня, а австрійська пошта відкрила спеціальний поштовий відділ у старій

Коверт з рисунком і печатками з 24 січня 1975 р.

ратуші, де урядовці відбивали спеціальну поштову печатку за проектом СУФА на всі поточні марки Австрії, як це бачимо на відбитці коверта. До нової марки додавали ще печатку-однорівню. Виставку відвідало понад 9,000 філателістів, а опісля пошта повідомила, що цю "українську" печатку відбито майже 200,000 разів. Це був великий успіх української філателії, а СУФА задокументував історично-культурний зв'язок козаків з історією Відня.

Борис Ямінський

Урядовці австрійської пошти відбивають спеціальну печатку з козаком на австрійських марках

ЦВІР!

Szonk - Rusych

- * Cloisonné Enamel
- * Enamel Icons
- * Enamel Constructions
- * Enamel Paintings
- * Enamel Sculptures

Norm Enamel Art Gallery
13 East 7th St. (Bet. 2nd & 3rd Ave.)
New York, New York 10003

МІКРОСЮЖЕТИ

Намагайся, щоб крапка, яку ти поставив над "і", не була мертвою точкою.

Не рубай гілку, на якій сидиш. Може, це дерево твого роду.

Мав від брудної справи чистий прибуток. Серед творів, які виходять друком, є чимало таких, які цілком цього варті.

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТУНКИ з околиць Нью Брунсвік, Бавнд Брук і Менвіл!

Складайте свої ощадності в

**УКРАЇНСЬКИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ
КРЕДИТОВИЙ КООПЕРАТИВ
СВ. АНДРЕЯ У БАВНД БРУКУ**
279 Main St. So. Bound Brook, N. J.

- Ощадності кожного члена забезпечені Федеральною Агенцією до \$40,000.
- Усі позички забезпечені безкоштовно до висоти \$10,000 на 10 років.
- Безкоштовне забезпечення на життя до \$2,000.
- 6% дивіденди від вкладів нараховуємо квартално.
- Урядові години: вівторок і четвер — від 6 до 8 ввечорі, субота — від 10 ранку до 3 дня.

Адреса для листування:
St. Andrew's Federal Credit Union
P.O. Box 375, So. Bound Brook, N. J. 08880
Tel.: 201-469-9085

І СЕНЬОРИ СПОРТУЮТЬ... ЧАСОМ НА ВЕСЕЛО

Шахи, брідж, біліярд??? А чому не відбиванка, теніс, футбол чи копаний м'яч?

Прийнявши це друге за більше корисне, в околиці Нью-Йорку майже кожної неділі відбувається якийсь спортовий змаг, у якому беруть участь пластуні-сеньйори з куренів "Чорноморців", "Лісових Чортів" і "Червоної Калини" й дають собі добре раду у змаганні з молодшими пластунами.

Осінній спортовий сезон закінчився відбиванковим турніром, який zorganizували курені УСП і УПС "Чорноморці" для старших пластунів і сеньйорів.

Турнір відбувся 15-го грудня 1974 р. в залі Технологічного Інституту в Нью-Джерсі. Правила турніру дозволяли на мішані дружини старших пластунів і сеньйорів з одного куреня, як теж на участь кращих юнацьких дружин з околиці. М. і., грала дружина 47-го куреня УПЮ в Ньюарку, що добула в юнацькому відбиванковому турнірі перше місце, і дружина 31-го куреня УПЮ з Пассейку, що в юнацькому турнірі добула друге місце.

Курені "Чорноморців" виставили від дружини: одну, яка мала "претенсії" до першунства, і другу, яка мала виявити, що курінь має у своїх рядах також невиспортованих інтелектів. "Чорноморці" могли мріяти про чемпіонат з різних причин: дружина мала нові, модні спортові одяги, нові відбиванкові м'ячі відповідали за організацію і суддювання турніру.

Курені "Лісових Чортів" приїхали з найбільше "солідною" дружиною. Якби змагання були вирішені на підставі загальної суми тягару поодиноких дружин — тоді "Чорти" могли б зі своїми резервовими гравцями легко виграти. Хоч організатори просили всіх приїхати із спортовими одягами, "Чорти" чомусь виїшли на грище у пластових одностроях.

Дружина "Червоної Калини", як і "Чорноморців", мала у своєму складі трьох сеньйорів. Не треба вивиснювати, що довголітня практика відбиванкової хитрости вийшла на користь

цим обидвом дружинам так, що у фіналі зустрілися дружини "Чорноморці" і "Червоної Калини".

"Хмельниченки" і "Чота Крилатих" приїхали без сеньйорів, але мали стільки респекту для сеньйорів, що дали "старим" можливість виграти всі змаги. Обидві юнацькі дружини грали дуже гарно, і по них видно було, що в тих станицях постійно відбувається спортовий і відбиванковий тренінг.

Остаточний вислід цього відбиванкового турніру не був, здається, нікому важливий. Головне — усі добре бавилися, покричали, розрухалися, посварилися із суддями і набрали запалу до більше організованої участі в наступному турнірі на весну 1975 р.

"Чорноморці" безперечно потвердили, що гарні одяги, нові м'ячі, а перш усього контроль над суддями допомагають до перемоги. "Червона Калина" "спухла" у фінальній грі й добула друге місце, однометрову чашу і десять медалів, юнаки із 47-го куреня УПЮ з Ньюарку виграли півметрову чашу і виклад на тему: "пошана для судді", "Лісові Чорти" виграли мікроскопійну чашу і квитки на прем'єру нового фільму п. з. "Перемога тяжіння у відбиванці", як теж запрошення на чергові світові змагання у швидкому їдженні вареників, сіканців і голубців.

У цілості осінній спортовий сезон відновив зацікавлення й охоту до міжкурінного співжиття і дружби серед пластунів метрополії Нью-Йорку. У черговому відбиванковому турнірі вже заповідають участь дружини "Хрестоносців", "Побратимів" і "Бурлаків", як теж деякі дружини куренів пластунів, які постійно тренують відбиванку. З весною почнеться також знову гра в копаного м'яча і будемо організувати легкоатлетичні змагання.

Пл. сен. Зенон Стахів, ЧМ

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ

1. Пл. юн. Роман Макух, Боффало, США, для юнака в Аргентині.
2. Пл. сен. Марія Козак, Воррен, США, для двох юнаків в Ютіці, США.
3. Олена Васинчук, Лейк Форест, США, для юначки в Лондоні, Англія.
4. Антонина Мюзика, Монреаль, Канада, для юнака в Австралії.
5. Н. Н., Філадельфія, США, для юначки в Ньюарку, США.
6. Артур Белендюк, Монклер, США, для юнака в Австралії.
7. Инж. Ярослав і ст. пл. Олег Цюки, Філадельфія, США, 5 дарункових передплат для дітей Рідної Школи у Відні, Австрія, в 6-ту річницю св. п. Ольги з Марчуків Цюк. Ці дарункові передплати виплачуються з фонду постійної дарункової передплати, який створили Муж і Син Покійної.
8. Пл. сен. Дарія Франкен, Бічгарст, США, для юначки в Аргентині.
9. Пл. юн. Дуса Проценко, Боффало, США, для юначки в Лондоні, Англія.
10. Пластова Станиця у Вінніпезі, Канада, для 3-ох юнаків в Аргентині.
11. Пл. сен. Віра Костецька, Міссіссага, Канада, для юначки у Нью Брайтон, США.
12. Наталка Гузар, Торонто, Канада, для юнака в Торонті.
13. Ольга Дівнич, Балтімор, США, для юнака в Німеччині.
14. Инж. Ярослав Цюк, Філадельфія, США, для юнака в Римі, Італія.
15. Антонина Іваночко, Лексінгтон, США, для юначки в Торонті, Канада.
16. Н. Н., Філадельфія, США, для юначки в Торонті, Канада.
17. Ст. пл. Зенон Бурштинський, Чикаго, для юнака з Югославії.
18. О. Ярослав Гайманович, Монреаль, Канада, 3 дарункові передплати для Української Семінарії в Римі, Італія.
19. Пл. сен. Тоня Горохович, Торонто, Канада, для юнака в Югославії.
20. Члени Пластової Станиці в Нью Гейвен, США, зібрали під час "Різдвяної Свічки" на 3 передплати для Товариства Української Молоді в Сао Павльо, Бразилія.
21. Пл. юн. Юрій і Марко Дицьо, Левінстон, США, для юначок в Австралії.
22. Д-р Е. Барановський, Кіама, Австралія, для юнака в Бералі, Австралія.
23. Д-р Б. Томашек, Дапто, Австралія, для юначки в Іст Коррималь, Австралія.
24. П. Ф. Тиндик, Ірнейкер, Австралія, для юначки в Балкгем Гілс, Австралія.
25. Инж. М. Строкон, Стратфілд, Австралія, для юначки в Балкгем Гілс, Австралія.
26. Инж. Ю. Шилкевич, Фейрі Медов, Австралія, для юначки в Кенлі Вейл, Австралія.
27. П. Максим Грибик, Аделайда, Австралія, для юначки в Аделайді, Австралія.
28. Пл. юн. Богдан Лапка, Парксайд, Австралія, для юначки в Аргентині.

Разом 39 нових дарункових передплат.

Останнє наше звідомлення про дарункові передплати було поміщене в "Юнаку" за червень-липень 1974 р. (130-131). Пришліть і Ви дарункову передплату для незможних пластунів.

Редакція

● "Юнак" — це журнал нас усіх. Це наша спільна власність і цінність, тож усі ми даваймо "Юнакові" нашу всебічну і постійну підтримку!

Замість квітів на могилу

св. п.

ЯРОСЛАВИ з РОЗЛУЦЬКИХ ЦЕГЕЛЬСЬКОЇ

складасмо \$45.00 на пресовий фонд "Юнака"

по \$10.00 — Осипа і Степан Галяревичі, Ліда і Микола Голяни, Ірина і Мирослав Іванишини, Марта і Роман Касараби; \$5.00 — Оріся Волчук, Парма, США

В пам'ять могого незабутнього Мужа

св. п.

МАРКІЯНА ГОРДИНСЬКОГО

який несподівано відійшов у вічність 28 грудня 1974 р.

складаю \$15.00 на пресовий фонд "Юнака"

ГАЛИНА ГОРДИНСЬКА
Чикаго, США

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

НЕСТОРА СТЕШИНА

нашого незабутнього Дідуса

складасмо \$15.00 на пресовий фонд "Юнака"
і \$15.00 на пресовий фонд "Готуйсь"

ст. пл. Ростислав Декайло, пл. розв. Олег Декайло,
пл. розв. Христина Стешин, пл. уч. Андрій Стешин,
пл. юн. Орест Декайло і Петрусь Стешин
Флашинг, Н. Н., США

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

ІНЖ. ЄВГЕНА ВРЕЦЬОНИ

складасмо \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"

ГАЛИНА і ОЛЕКСАНДЕР ДЕРЖКИ
Торонто, Канада

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

що вплинули до 12 березня ц. р.

США:

30 Курінз УПЮ-ок ім. Софії Галечко, гурток "Пастівки", Нью-Йорк, із збірки під час міжгурткового змагу 50.00

Замість квітів на могилу св. п. Ярослави з Розлучних Цегельської склали по \$10.00 — О. і С. Галачевичі, Л. і М. Голіани, І. і М. Іванишини, М. і Р. Касараби, \$5.00 — О. Волчук, разом 45.00

Пластприят при Пластовій Станиці у Темпстеді, з нагоди прощання сімох членів юнацтва 35.00

Пл. сен. Стефа Король, Гросс Пойнт 20.00

Ст. пл. Христя Сохоцька, Аллісон 20.00

Галина Гординська, Чикаго, в пам'ять незабутнього Мужа 15.00

Замість квітів на могилу св. п. Нестора Стешина, незабутнього Дідуса ст. пл. Ростислава Декайла, пл. юн. Олега Декайла, Христі Стешин і Андрія Стешина, пл. нов. Ореста Декайла і Петруся Стешина, складено на "Готуйсь" — \$15.00 і на "Юнака" 15.00

Ст. пл. Юрій Тарасюк, Розелл 10.00

Пл. юн. Віра і Христя Воловодюк, Нью Провіденс 6.00

Пл. сен. Ростислав і Марія Смики, Чикаго 6.00

Ст. пл. Марія Леськів, Філадельфія 6.00

Пл. юн. Ліда і Ігор Микити, Кліфтон 3.00

Ст. пл. Роман і пл. юн. Зенон Юзенів, Нью-Йорк 3.00

Пл. юн. Іван Карась, Бруклін 3.00

Ст. пл. Богдан Домбчевський, Лейнгтон 2.30

По 2 дол.: Пл. сен. д-р Олекса Біланюк, Сварсмор Пл. юн. Марта Марчук, Гінсдейл, разом 4.00

По 1 дол.: пл. юн. Ольга Стасюк, Асторія, ст. пл. Рута і Христя Панчук, Чикаго, пл. юн. Тарас Козак, Гантінгдон Валлей, пл. юн. Степан Сідларчук, Бостон, пл. юн. Христя Флюнт, Воррен, пл. юн. Олесь Кузьма, Гартфорд, пл. юн. Христя Дорожинська, Савт Голланд пл. юн. Юрій Зелінський, Балтімор, пл. сен. Надя Гафткович, Гартфорд, пл. юн. Данило Галібей, Фаствілл, пл. сен. Володимир Масюк, Філадельфія, разом 11.00

США разом \$254.30

КАНАДА:

Юнацтво Пластової Станиці в Оттаві із заробітку на пластовому ярмарку, що відбувся 1 грудня 1974 р. 25.00

Галина і Олександр Держко, Торонто, замість квітів на могилу св. п. інж. Євгена Врецьони з Швайцарії 10.00
Пл. юн. Богдана Бойко, Торонто 10.00
Ст. пл. Христя Кушмелин, Торонто 9.00
Пл. юн. Леся Довга, Едмонтон 8.20
Пл. юн. Надя Мацюк, Торонто 5.00
Надя Пенюк, Гамільтон 3.20

По 3 дол.: пл. сен. Тоня Горохович, Торонто, пл. юн. Борис і Марта Шепертицькі, Вінніпег, ст. пл. Ярослав Пришляк, Ст. Кетерінс, разом 9.00
Пл. юн. Юрко і Рома Гуцуляки, Ошава 2.50

По 2 дол.: пл. юн. Ірина і Оксана Мельник, Монтреаль, пл. юн. Орест Божик, Вінніпег, пл. юн. Роман Зелик, Торонто, ст. пл. Анна Хитра, Ст. Кетерінс, пл. юн. Орест Цвик, Торонто, пл. юн. Ігор Кухаришин, Едмонтон — 12.00
Ст. пл. Андрій і пл. юн. Роман Паньків, Іслінгтон 1.50

По 1 дол.: пл. юн. Мирося Соханівська і пл. юн. Марта Франів, Торонто, пл. юн. Петро Василюк, Монтреаль, пл. юн. Іван Мазуренко, пл. юн. Орест Підлісний, пл. юн. Зенон і Андрій Лебедь, пл. юн. Яромир Ковальський, пл. юн. Юрій і Віра Дроздовські, пл. юн. Маркіан і Роман Головаті, пл. юн. Теодор Кравець, пл. юн. Василь і Мар'яна Цюпки, пл. юн. Славка і Мирон Гижки, пл. юн. Петро і Роман Вовки, пл. юн. Ярослав Сточанський, пл. юн. Зенон Ружицький, пл. юн. Андрій Кос, пл. юн. Всеволод і Ігор Соколики всі з Торонта, пл. юн. Ірка і Юрій Горготи, Гвельф, пл. юн. Роман Паньків, пл. юн. Богдан Небелюк, пл. юн. Тарас Прийма, пл. юн. Роман Матківський, пл. юн. Ігор Боровець, пл. юн. Ляля і Олесь Кришталовичі, пл. юн. Ірина і Петро Сало, пл. юн. Роман Коцур, пл. юн. Олег і Богдан Комарницькі, пл. юн. Андрій Мороз, пл. юн. Тарас і Роман Граби, пл. юн. Андрій Кнавер, пл. юн. Андрій Перекліта, пл. юн. Дмитро Келембет, пл. юн. Роман Ващук, пл. юн. Марія Гринь, пл. юн. Стефа Вахна, пл. юн. Євгенія Кінаш, пл. юн. Сося і Анна Івасиків, пл. юн. Ірина і Зенон Дичок, пл. юн. Марта Бручківська, Су Сейнт Марі, пл. юн. Зенон і Оксана Боднарюки, Торонто, пл. юн. Оксана і Мирося Полюх, Гвельф, пл. юн. Ярема і Рома Кохани, Торонто, пл. юн. Люба і Володимир Гавури, пл. юн. Роман, Маруся і Оксана Гоголі, Торонто, пл. юн. Оксана і Роман Винницькі, Кічечер, пл. юн. Юрій і Міра Цурковські, Торонто, пл. юн. Ліда Дербіш, пл. юн. Уляна Олійник, Торонто, пл. юн. Наталка Король, Кічечер пл. юн. Анатолій і Ірина Маслівці, Торонто, пл. юн. Марта Левицька, пл. юн. Марта Павич, пл. юн. Мирон і Уляна Копистянські, пл. юн. Маруся Копистянська, пл. юн. Петро і Люба Вериги, пл. юн. Богдан Цимбалюк, пл. юн. Тарас, Олесь і Наталка Костіви, пл. юн. Дмитро і Катруся Грушевські, пл. юн. Маруся Андроник, пл. юн. Славко Дичковський, пл. юн. Роман Гавришкевич, пл. юн. Роман Мамалига, пл. юн. Мирослава і Роман Костіви, Торонто, разом 63.00

КАНАДА разом \$158.40

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ:

Крайова Пластова Старшина у Великобританії 119.00

Пластова Станиця Вольвергемптон 7.14

Пл. юн. Михайло Дубіль, Вольвергемптон 2.28

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ разом \$128.42

Усі разом

\$541.12

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.
ПЛАСТУНИ і ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Щадити щоденно учись!
Як будеш студент,
Той доляр, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платить $5\frac{1}{4}\%$ ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є

Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

ПРАЦЯ І ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ!

Пластуні і пластунки в Торонті! "

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ в КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ

Свято-Миколаївської Парафії в Торонті

- Кредитівка платить від звичайних вкладів з правом виписувати чеки
- Кредитівка уділяє позики на догідні сплати.
- Урядові години: від 11 год. вранці до 7 ввеч., а в суботи від год. 10 до 1 по полудні.

7%

ST. NICHOLAS CREDIT UNION LTD.

4 Bellwoods Ave. Tel.: 366-4529

Toronto, Ont. M6J 2P4

**Друкерія
КИЇВ**

виконує
всю
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком ● кораблем ● поїздом ● автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро
МАРКІЯНА КОГУТА

і
ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

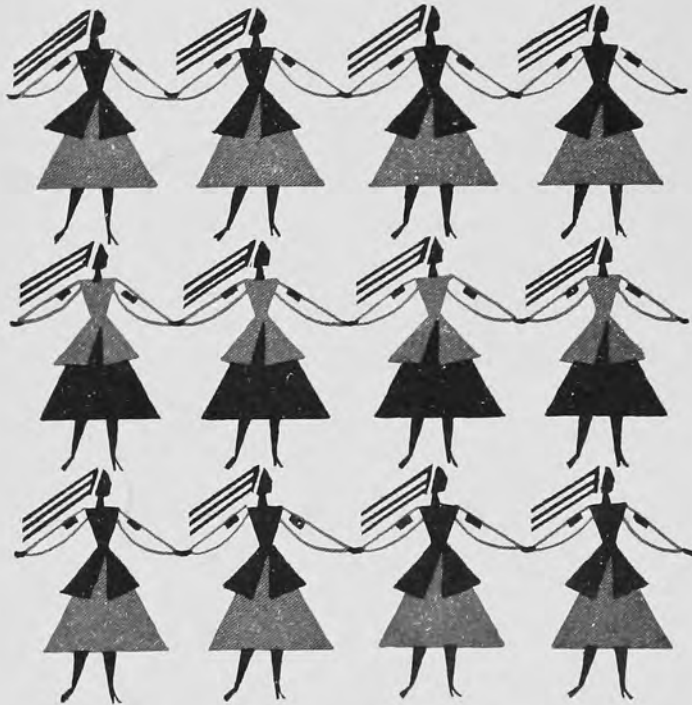
YUNAK Magazine

2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ont., Canada

Ціна: 90 центів RETURN POSTAGE GUARANTEED

ЮНАЧКИ! Підготовляючись до святкування Великодня, будете шукати за текстами й нотами до ягілок. Звертайтеся за ними до пластової крамниці "Плай". 65 мелодій на два голоси, повні тексти та вказівки до хороводів найдете у книжечці Олександра Бариляка, Львів, 1932, а ціну \$ 2.00, яку Вам вишле крамниця. Адреса:

"PLY" CO-OP. LTD., 768 Queen St. West
Toronto, Ont., Canada M6J 1E9

ЯГІЛКИ